

Universitätsbibliothek Wuppertal

Svidae historica caeteraque omnia, que ulla ex parte ad cognitionem rerum spectant

Suida <Fiktive Gestalt>

Basileae, 1581

M

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-313)

λύε πάντα πώδεσμον ἀδικίας. (Solue omnem iniquitatis nexum.

λύπη.) agritudo, animi sine ratione contractio. Itaq; uirum bonum doliturum esse negant. Formæ eius sunt, inuidia, æmulatio, zelotypia, odium, perturbatio ἐνόχλησις, amentia ἀνοία, dolor ὀδυνη, confusio σύγχυσις. Quid hoc mihi doleat, si uerbo mortuus, re ipsa euasero, gloriâq; parauero? Nullū equidem uerbū quod lucro sit, malum duco.

Falsa calamitas.

λυπηρότεροι σελαγγμῶ.) Stillicidio molestiores.

LYSANDER, nauarchus Lacedæmoniorum.

λυσαίνε.) Canem rabidum, aspidem, ranunculum, serpentem, & (f. λαοδικέας Laodicenses.) Ladiceas effuge.

λυσίας.) Lysias Cephali Syracusani filius, orator, discipulus Tisiæ & Niciæ: uir ex oratoribus qui cū * Demosthene recensentur. Natus est Athenis, cum Cephalus eò commigrasset. Anno ætatis 15 Thuriōs abiit, cū fratribus duobus, in coloniam: post ob Atheniensium studium inde pulsus, redijt Athenas, anno ætatis 47. Orationes eius germanæ esse perhibentur ultra 300: & aliæ præter eas, de quibus ambigitur. Puritate dictionis neminem habuit imitatore, præter Iso crates. Scripsit etiam præcepta dicendi, laudationes & oratiōes funebres: & epistolas 7, unam pragmaticā, reliquas amatorias, quarū quæq; sūt ad adolefcētos.

λυσίζωνος γυνή.) Mulier soluta zona: id est, quæ cum uiro concubuit. nam uirgines nupturæ, uirginales zonas Dianæ dedicabant.

LYSICRATES, dux Atheniensium, cū simus esset, & fœdus, & fur, & obscurus, medicamēto quodam capillos tingebat, ut nigri uiderentur. Prouerbiū, λυσικράτης ὀφροδοκῶν, Lysicrates largitionibus inhians.

LYSIPPI dramatum sunt, Bacchæ, Thyrsocomus, & alia.

λύσιοι πελεπαί.) Bacchi initia. Bœotij capti à Thracibus, cum in Trophonij antrum fugissent, isq; per somniū dixisset, Bacchum illis adiutorē fore: ebrios aggressi Thracēs, alij alios soluerūt & Bacchi solutoris eodem condiderunt, ut scribit Heraclides Ponticus. Aristophanes uerò tradit, hoc eò factum, quod Thebani uitem à Naxijs redemerint.

λυσεωτής.) Domine adiutor mi, & redemptor mi. Dominus, ut conditor &

Dominus.

opifex: adiutor, ut qui legis adiuuētum dedit. Legem enim, inquit, adiuuētū ergo dedit. Redemptor, ut qui per regenerationē baptismatis, à priore corruptione liberarit, & à seruitute dæmonū uindictam largiatur.

λύχρον ἐν μεσημβρίᾳ ἀπείσ.) Lucernā in meridie accendis. De ijs qui aliquid in tempestiue agunt.

INITIVM LITERAE M.

Μαγγανεία.) E prestigijs morbo graui afflictus, multos ob eam tē captos supplicio affecit.

ΜΑΓΙΑ.) Vide supra col. 316. μαγεία, μα νεφέλας, μα δίκτυα, μα κρήνας, μα πταμύδες.) Testor nubes, testor retia, testor fontes, testor fluuios. Sic temerè quiduis iurabant.

μάγκη.) Manciuū decreuerunt dedendum esse Numantinis.

MAGNES Icarij * Polēsis f. Atticus, aut Atheniensis comicus, adolefcēs Epicharmū senem attigit. edidit comœdias 9. uicit 2. Hic antiquæ comœdiae poeta, cū aduersarios crebrò inuaderet, uictor trophæa erexit, omnis generis uoces edens, & cantans, & alis plaudens, & Lydizans, & Psennizās, & uiridi colore tinctus: nec tamen stetit, sed tandem in senectute (neq; enim in adolescentia) est eiectus, prouectæ ætatis homo, cum deridere amplius nō posset, sed Barbititas cantillaret.

Magnes, homo Smyrneus, uir pulcherrimus, in poesi & musica probatus: Corpus etiam egregio cultu ornauit, purpuram gestans, & comam alens aureo nodo implexā, corymbi instar: urbesq; circuibat, ut poesim suam ostentaret. Hunc cū alij multi amabant, tum Gyges præcæteris deperibat, inq; delicijs habebat. Mulieres certè quidem omnes ad infamiam adigebat, quocūq; uenisset Magnes, præsertim Magnesium, earumq; consuetudine utebatur. At (pro τέτυλεγοτέτων, τῶν γυναικῶν scilicet. Hic solet euentus talia probra sequi) illarum cognati probra illa ægrè ferentes, per causam quod Magnes in cantico de Lydorum equestri cōtra Amazones uictoria, ipsorum nullam mētionem fecisset, impetu facto, & uestem illi diripuerunt, & comam abraferūt, & pessimis modis hominē acceperunt. Quæ iniquissimo animo tulit Gyges: sepeq; in Magnesiū agrū impressione facta, tandē ipsam urbē ca-

pit.

pit: Sardis que reuersus, magnificos ludos celebrat.

μαγνήτις λίθος.) Magnes lapis natura sua ferrum attrahit. Fuit autem Alexandriæ in Aegypto in templo Serapidis machinatio quædã, erroris & imposturæ plena. Aeneã statuã cõfecerãt, & intrinsecus in eius capite ferrũ defixerãt. Magnetẽ uerò in fornice tẽpli eregionẽ statuẽ infererãt. Ea itaq; ui à lapide attracta, sublimis pẽdebat: & singulari artificio in medio pauimẽti & recti firmata admirationi erat, quòd non penitus decideret.

μαγνήτων κακὰ.) Magnetum mala. Nõ habeo qd de eo dicã, ut res postulat, siue Magnetũ mala, siue Termeriũ malũ, siue omnes deniq; tragœdias cum Satyris & Comœdijs & Mimis acclamãro. Vsq; adeò ille uir omne flagitiũ, omnẽ uacordiam, ad cuius magnitudinẽ nihil accedere possit, aduersus illos exquisiuit.

μάγισ.) Magos uocabãt, q falsas imagines sibi affingebant, τὴς ψυδδῆς φαντασίας πεπιθῆντας ἑαυτοῖς: id est, ut cõijcio, q perstringebant hominum oculos, ut alij esse uiderentur quàm essent. Veneficos etiã appellarũt magos. Sophocles: Subornato mago tali, qui machinetur aliqd.

μάγοι.) Magi apud Persas philosophi & philothei, id est sapiẽtiã & Dei amantes: quorũ princeps fuit Zoroastres, cui successerunt Ostanã & Astrampsychi.

MAGOG. i. Persa. nam Persã à populis suis Magog & Magusãi appellant.

μάζαν ὁ φῖ ἐπίσης μεμαγμένω ὁ φαρμάζεν.) Placentam ab alio subactam & paratam surripere: id est, alienis frui laboribus, eosq; sibi uendicare.

μαζαράθ.) Signa zodiaci Hebraicè Mazuroth dici putãt, aut sidereum canem.

μάθημα.) Aristophanes: ἔδ' αὖ μεταμάθης; Non istud dedisces?

μαθῶν.) Gallus eo uiso risit, eumq; derisit, quasi uir cũ puero cõgressurus. Aristophanes: μάθη γδ αὖ τις κάπο τῆ ἐχθρῶν σφόν. Etiã ab hostib. prudẽtia disci potest.

μαῖμας.) Maiumas, festũ fuit Romã Maio mẽse, q principes ciuitatis Ostiã, quæ maritima urbs est, delicijs uacãtes, alij alios in marinas aquas cõijciebant. Cõstantinopolitani quoq; (βρυτῶν, uina ceorum seu hordeaceorũ) Brytorũ festũ usq; ad Anastasiũ Imperatorẽ egerunt, q id aboleuit. Canũ quoq; festiuitatẽ Augusto mẽse Romani egerũt. Canes enim interficiebãt: q, cùm anseres uociferati essẽt, urbe à Gallis capta, illi nõ latrasẽt.

MAIOR, Arabi sophistes, scripsit de statib. libros XIII. Fuit æqualis Apstinis & Nicagorã, sub Phil. Cæsare, & ante eũ.

μακαρία.) Macaria filia Orçi, id est interitus. βάλλ' ἐς μακαρίαν, Prouerbiũ: Abi ad Macariã, id est Beatam: pro, Interi, uerbo rei tristitiã leniente. Nam & defuncti μακαρίζου, id est Beati dicũtur. Est & Herculis filia, q se p Atheniensũ salute deuouerat, magnificẽ ab eis sepulta.

μακαριστὴν τύχα.) Aristophanes: O beate (ἰαυτόμενος) Iautomene, q te fortunatum iudicamus, qui filios genueris solum lertissimos artifices.

μακάριος.) Beatus, q perpetuò in bonis est. Dicitur & Deus beatus, & fidelis, & solus potens: sed pro sua munificẽtia piẽ uiuentibus id nomen, ut & Dei, communicauit: Ego dixi, deos esse uos. Sunt & alia complura huiusmodi nomina.

μακάριος.) Macarij duo fuerũt, eiusdẽ nominis: ijq; celebres ob exercitationẽ, ob uitam, ob mores, ob eruditionẽ. Ac Aegyptius claruit miraculis, & cũ uerecundia se austerũ prãbuit adẽtib. Alexandrinus uerò p omnia similis erat Aegyptio, sed hilaris, suaq; hilaritate adolescẽtes ad exercitationẽ alliciebat. Horũ Euagrius discipulus cũ fuisset, eius philosophiẽ cõpos euasit, q in actione uersat: cũ antea uerbo tantũ philosophus esset. Nã cũ Constãtinopoli à Gregorio theologo ad Diaconi ordinẽ p̄motus esset: in Aegyptũ p̄fectus, & cũ his quos diximus uiris cõgressus, uitã illorũ est æmulatus. Ab hoc libri præclari scripti sunt, quorũ unus inscribitur monachus, siue de actiõẽ: alius Gnosticus, siue de ijs quib. cognitionẽ potiri datum est. capita eius sunt quinquaginta. alius Antirrheticus, à contradicẽdo, aduersus tẽtatores demones, in octo partes, p numero octo cogitationũ distribut. & DC capita prognostica, & (σχημα β.) uersibus scripti duo: unus ad monachos, qui in cõnobijs aut (σνωδίοις) conuenticulis degũt.

unus de uirginitate, in quo ad uerbũ sic dicit: Necessẽ est monachorum qui antecesserunt, uias rectẽ perquiri, & uitam ad eorũ normam dirigi. multa enim ab eis rectẽ & dicta & facta sunt. Inter quæ & hoc quidam dixit: sicciore & (ἀνάμαλον φαιάμακλον) incruẽta, si piscibus & carnib. abstinenceatur, more Pythagorico) inæquali uictus ratione, cũ charitate cõiuncta, facilius perducitur monachũ ad uacuitatem perturbationum.

DEVS.

Euagrius.

Libri Euagrii.

Imitatio maiorum. Vicitus continentia.

A maia

μακαρίτας.) Beatos dicunt mortuos, ut qui nihil amplius acerbi sentiunt. Dorien-
sium quidam eisdem *ζαμερίτας* appellat, ut
melioris iam partis & fortis copotes. Ari-
stophanes in Pluto: Ut beatam eius, o Ce-
res, uitam praedicat? Si parcendo & labo-
rando ne tantum quod compararit, unde sepe-
liri queat. Fortasse *μακαρίτων βίον*, id est
beatam uitam, per uitam mortuorum, ludens dixit.

μακάρων νήσι.) Beatorum insulae, olim
arch Thebanorum, Parmenide autore,
dicebatur.

MACEDONIUS plurimis Christianos
malis affecit, cumque suis factis colo-
phonem imposuit, quod cum audisset in Pa-
phlagonum natione plurimos esse Noua-
tiana religionis, maximeque in eo loco
qui Mantineum dicitur, ac perspexisset
tantam multitudinem per Ecclesiasticos
pelli non posse: effecit, ut (*πετραρίθμους στρα-
τιώτας*) quaternae legiones contra Paphla-
goniam ab Imperatore mitterentur, ut
metu (*φόβω τῶν πλείων*) plurimorum Ar-
rianam opinionem amplecterentur. Verum
illi studio religionis nec uitae parcendum
rati, & milites aggressi, cum suorum mul-
tos amiserunt: tum milites, paucis excep-
tis, occiderunt omnes. Ea de causa odium
Imperatoris suscepit, praesertim cum re-
liquias Magni Constantini alium, in lo-
cum transtulisset. Id enim populi prohi-
bebant, nefas esse dicentibus: commissa-
que pugna multi ceciderunt. Tandem
etiam loco motus est Macedonius.

MACEDONIUS alius, sub Iuliano
Parabate martyrium obiit.

μάκελλα.) Aristophanes: O stulte stul-
te, ne deorum animos commoue terri-
biles, ut ne tuum genus uniuersum inter-
necione deletum, ligone Iouis euertat
Vindicta. Vsurpatur de blasphemis.

μακκῶ.) Macco & Lamo fuerunt at-
tonitae mulieres.

μακρὰ γραμμὴ.) Longa linea damna-
tionem, breuis absolutionem significabat.

μακρὰ ἰωνας.) Sophocles: Hac fama de
me sparsa, longauitatem non desidero.

MACROCEPHALI, id est Longicipites.
Palaphatus septimo rerum Troia-
narum, in Libya * supra Colchos hanc
gentem habitare scribit.

μακρῶς.) Ego uero te sermones habentem
non audiam prolixos. Omnes sermo-
nes cum re transacta comparati, sunt longi.

μακρῶν.) Eunapius: Carinus Imperator,
potestatem adeptus suo arbitratu
quiduis agendi, eam tyrannidem exer-

cuit, ut tyrannis quam Tragediae exagi-
tant, aurea praesertim illa uideatur: ipsumque
nomen factis longè superauit.

μαλακίζουσα.) In morbis Attici dicunt
mulieres *μαλακίζουσα*, remollescere: ui-
ros *ἀσθενεῖν*, infirmos esse.

μαλακός.) Omnium animalium sapien-
tissimum homo, etiam gustatu, qui tactus
est, subtilissimo est praeditus: & quia mol-
lissimus, tactum etiam maxime percipit.
Facilius enim dissipatur recremeta, neque
obscurat & inquinat facultas eius ima-
ginatrix & ratiocinatrix. Est autem conside-
ratione dignum, num carne ut causam ma-
teriale causetur? Neque enim ea effectrix
est prudentiae, ut concausa. Nam propter
commune uinculum, motiones animorum
corporis temperamentis afficiuntur, non
quidem ortae a temperamento, sed non absque
tali temperamento aliter atque aliter agen-
tes. Si qua uero alia sunt carne praedita
molliore quam homo, ut uermes: reliquis
uti que deficiuntur. Neque enim integram ha-
bent uim imaginatricem. Nunc autem de
integris agitur animalibus. Quid si ne ca-
ro quidem est uermium, ut neque musca-
rum? Hominem autem eo prudentiorem
esse, quod carnem habet molliorem, illud
argumento est: quod molliores homines
prudentiores sunt, & ingeniosiores, etiam
cum ceterae affectiones omnes similes
sunt, naturalesque proprietates. Eoque sta-
pidos *παχυδέρμους*, quasi crassipelles aut
densicutes dicas, uocamus.

μαλακὸς ἄρακας.) Ea que crustis tenuibus
operiuntur, eisdem exuunt: ut astaci, ca-
rides, paguri, cancri. haec enim sola exu-
uias deponunt.

μαλάχια.) Mollia dicuntur aquatilia,
quae ossa non habent: ut sepia, polypus.
Haec & sanguine & uisceribus carent.

μαλέας.) Malea promontorium, & mons
Laconiae.

μάλειος.) Maleus saxum quoddam con-
fecit, quo fluctus a Phaeo Creta urbe
arcerentur, idque Nepruno dedicauit. Ho-
merus: Phaei paruus lapis magnum flu-
ctum prohibet.

μαλιασμός.) Maliasmus, asinorum mor-
bus, catharrus per nares, & torsio circa
easdem, quorum neutrum effugit asinus.

μάλιος.) Manlius consul filium suum sin-
gulari certamine cum Pontio Latino con-
gressum, prostrato aduersario, corona-
uit ut uictorem: sed ut edicti sui uiolator,
securi percussit. Hoc atroci facto Roma-
nos magistratibus obediuntissimos effecit.

Beati mor-
tui in Do-
mino.
Paupertas.

Paphlago-
num Noua-
tianorum
aedes.
Mantineum.

Reliquiae
Constanti-
ni Magni.

Blasphemia
cauenda.

Prolixitas.

Carinitas
yannis.

Ille sit
sapien-
tissimus
Quod
unum fuit
infirmitas
meam
mollis
Hippona
inun-
datis
asper
diffimula
Al
magis ac
positi
malus est
positi
negatiue
magis fuit
Ac interdu
dicimur
passi
negatiue: u
potius qu
uirute
Ma
hoc est. Cro
gante, quis
Alij respon
libertate m
quod natu
colat. Solo
quena be
Aetopus fab
superas, qu
Cretus audi
scopum at
MALLOTE,
archida filius.
MACHVS B
scripsit ab im
Anastasiu, qu
Miffici, & con
thece, & sta
quodam com
tragedia
MACHVS. In S.
duodecim fo
decureban
quod drac
Mifficus (re
damato, qu
illuc con
que ad
MACHVS
MACHVS
MACHVS

μαλθακόν.) Ille sibi consciuit necem, præ mollicie sapientiæ.

μαλθηζαί.) Quod uirum illum molli- re possit, unum fuit, integritas morum, & natura insitus iusticiæ amor. Torpor manum meam occupat: gladiũ retinere nequeo: iam mollis sum.

μάλθη.) Hipponax: Deinde mollita ce- ra moribus inunctis, ἐπειτα μάλθη τὸν πρὸ- πον παρεχέσθαι, asperitatem animi uel mi- tigare, uel dissimulare, ut conijcio.

μάλλον μάλλον.) Alexis Athide: Ut nu- bibus cœlũ obducit Iupiter initiò paula- tim, post magis ac magis: τὸ μάλλον magis dicit ἕτερι κῶς, positiuè: ueluti, Nihilo ma- gis pirata malus est quã mendax. A Sce- pticis aut̃ nō positiuè, sed ἀναρετικῶς ab- latiuè seu negatiuè dicitur, ut si refurans dicas: Nō magis fuit quã Scylla aut Chi- mæra. Ac interdũ quidẽ cōparatiuè ef- fertur: ut cũ dicimus, magis esse mel dul- ce quã uuam passam, interdũ uerò po- sitiuè & negatiuè: ut cũ dicimus, uirtutẽ prodesse potius quã nocere. Significa- mus enim, uirtutẽ pdesse, & nō nocere.

μάλλον ὁ φρῶξ.) Magis Phryx. Prouerbij origo hæc est. Cræso septem Sapientes interrogante, quis omnĩu esset beatissi- mus? Alij responderũt, Feras animãtes: nã pro libertate mortẽ oppetere. alij, ci- conias: quòd natura duce, absq; lege, iu- sticiam colãt. Solon autẽ, ante supremũ diem quenquã beatum esse negauit. Tũ astãs Aesopus fabulator: Tantũ, inquit, ceteros superas, quantum mare fluuios. Quo Cræsus audito: Magis, inqt, Phryx scilicet scopum attigit.

MALLOTES, Dionysiades tragicus, Philarchidæ filius.

MALCHVS Byzãtius sophista, histo- riam scripsit ab imperio Cōstantini usq; ad Anastasium, qua res gestas Zenonis & Basilisci, & conflagrationem publicæ bibliothecæ, & statuarum Augustalis, & alia quædam commemorat magna gra- uitate, & tragœdiæ instar deplorat.

MAMAS. In S. Mamante magnus pōs fuit duodecim fornicibus. multæ enim aquæ decurrebant. Ibidẽ & draco eneus stabat, quod draco illic habitare putaba- tur. Basiliscus (regulus) enim quidã, eo loco adamato, qui fuit Numeriani Cæsaris filius, illuc cōmigravit, & ædem sacrã extruxit: quæ ædificia Zeno destruxit.

μαί, καὶ μὰ μήκων & χλόου.) Sanè, per pa- ueris comam.

MAMONAS, aurũ, terrenę opes: non

quæ sunt à sathana, sed superuacaneæ, & plures necessarijs.

MANNA, sacrificiũ, libatio, & super- nè delabens cibus. Significat autẽ, Quid hoc? uespere sabbathi tantũ occulta- batur, & Christus dulcedo uitæ in para- sceue sepulchro cōditur. Dauid, Panem angelorũ comedit homo: hoc est, sup- peditatum ab angelis.

MANAIM dux, qui Scythas uicit. Va- lentinianus modium statuit, & x i i mo- dios nomismate iussit uendi & emi, ne- mine refragãte. Quod cum nauta quidã non fecisset, dextra illi amputata est.

MANASSES rex Hierosolymorum, Ezechia filius, regnauit in Iudæa annos LV, sceleratissimus & impijssimus, & ini- quissimus, oēs mortales infano simula- crorũ cultu & effusione sanguinis super- gressus. Magno Efaia dissecto, & Hiero- solymis innocẽti sanguine impletis, ido- lis nō minus seruijt quã Amorræi. Quin & tẽplo Domini profanato, & Iouis sta- tua quatuor uultuũ in eo collocato, au- gurari & intoxicare, & obscœnitati atq; adulterijs studere, & omnis generis te- terrima flagitia & scelera perpetrare nō destitit. Irato itaq; deo, à Maradocho As- syriorũ rege in uinculis Niniuẽ captiuus abductus est, & æneo simulacro inclu- sus. Cũ aut̃ ob delicta iustas se dare pœ- nas intelligeret, ueniã peccatorũ flagita- uit à Deo: neq; enim magnã esse Dei lau- dẽ, seruare iustos: illud esse boni, pecca- toris pœnitentiã admittere. Ac simula- crũ diuina potẽtia diruptũ est: Regẽ ue- rò mitigauit Deus, ut Hierosolyma eum remitteret. Reuersus, diuinamq; clemen- tiã expertus, omnia simulacrorũ taber- nacula euertit, tẽplum Dei repurgauit, legẽ custo dijt: & urbe munita atq; aucta, iustè pieq; imperiũ administrauit. Dum aut̃ Babylone in carcere ferreis cõpedi- bus uinctus fuit, panis exiguus furfura- ceus, cũ aquæ paululo & demẽso aceto datus illi fuit, tantũ ad uitã sustẽtandam. Tũ ita precatus est Dñm: Dñe omnipo- tēs. *Deo aut̃ exaudita uoce ei, uinculis eũ soluit: & reuerso Hierosolyma, cũ to- to corde seruisset Deo, reputat̃ est iust̃.

μανδαλατὸν φίλημα.) Osculum manda- lotum, apud Aristophanem, est uarium; suaue, effœminatũ, adhibita lingua.

μανδραγόρας.) Mandragora fructus so- porifer, & obliuionis effector. πῶλον τὸν μανδραγόραν ἐκπεπωκέναι, Multũ mandra- goræ exhaustis.

Manna cō- leg: ria.

Fruenti uenditio.

Idololatras Tyrannus. Efaia inter fecitor.

Iupiter quã- druultus.

Marado- chus. Captiuitas, Pœnitentiã.

Liberatio.

Emẽdatio.

Carceris cõ- runna.

MANAECHMVS Alopeconnesius, philosophus Platonicus: scripsit philosophica, & in Platonis Rempubliã li. 3.

Manechmus Sicyonius, Alcibij filius, uel Alcibiadis, historicus, fuit sub Alexandri successoribus. Scripsit historiam Alexandri Magni.

MANAETHOS (Mendesius) Mēdes sacerdos Aegypti, scripsit de confectio- ne Ciphyorum.

MANAETHOS Diospolitianus Aegyptius, aut Sebenytes, scripsit physiologica, de effectioibus siderum uersibus, & alia quaedam astronomica.

MANEROS & Perimanos, apud Eubulum in Campylione, cantilenarū nomina sunt, ab infania & incitatione amoris facta.

MANES, nomē proprium serui. Aristophanes in Auibus: Mancipia, fatuos Manas.

Furor Manichæus. *μανης*) Manes, homo execrabilis sub Aureliano imperatore extitit, se Christū & Spiritum sanctū esse cōmentus. 12 discipulos, ut Christus, circumduxit: quicquid singulæ hæreses habebat mali, corrogatum, ex Persia, Dei permisso, in Romanas prouincias intulit. Hic & Manes & scythianus dictus, genere Brachman

Manes Scythianus. *μανης*) Manes, homo execrabilis sub Aureliano imperatore extitit, se Christū & Spiritum sanctū esse cōmentus. 12 discipulos, ut Christus, circumduxit: quicquid singulæ hæreses habebat mali, corrogatum, ex Persia, Dei permisso, in Romanas prouincias intulit. Hic & Manes & scythianus dictus, genere Brachman fuit: præceptore usus Budda, qui Terebinthus antea dicebatur, Græcorūq; literis eruditus. Empedoclis sectam admauit, duo principia statuentis inter se cōtraria, litem & amicitiam. In Persiam profectus, è uirgine se natum iactauit, & in montibus educatum: & libris 4. conscriptis, unū uocauit Mysteria, id est Initia seu arcana: alterum, euangelium: tertium, Thesaurum: postremū, Capita. Ac Buddas iste, qui & Terebinthus, ab impuro spiritu cōtritus interiit. Mulier autem quædā, apud quā diuersabatur, hæreditatē & pecuniæ & librorū eius adeptu, puerū septennē emit, nomine Cubricū: quē literis eruditū, & manumissum, hæredē omniū bonorū suorū instituit. Is uerò Buddę libris acceptis, atq; opibus, Persiam perambulabat, Manē se appellās: & erroris Buddę cōsciens, libros illos à se factos perhibēs. Hūc rex Persarū uientē excoriat, ut causam interitū filij sui: quē ægrotantē, cū à medicis diligenter curaretur, Cubricus iste se absq; medicis sanaturū pollicitus, remotis illis, interfecit. Hic igitur Manes reiecto ueteri testamēto, & creationē omnē, & hominis conditionē, blasphemē negabat bo-

Budda libri. in montibus educatum: & libris 4. conscriptis, unū uocauit Mysteria, id est Initia seu arcana: alterum, euangelium: tertium, Thesaurum: postremū, Capita. Ac Buddas iste, qui & Terebinthus, ab impuro spiritu cōtritus interiit. Mulier autem quædā, apud quā diuersabatur, hæreditatē & pecuniæ & librorū eius adeptu, puerū septennē emit, nomine Cubricū: quē literis eruditū, & manumissum, hæredē omniū bonorū suorū instituit. Is uerò Buddę libris acceptis, atq; opibus, Persiam perambulabat, Manē se appellās: & erroris Buddę cōsciens, libros illos à se factos perhibēs. Hūc rex Persarū uientē excoriat, ut causam interitū filij sui: quē ægrotantē, cū à medicis diligenter curaretur, Cubricus iste se absq; medicis sanaturū pollicitus, remotis illis, interfecit. Hic igitur Manes reiecto ueteri testamēto, & creationē omnē, & hominis conditionē, blasphemē negabat bo-

Manes, Budda seu Terebinthi hæres. *μανης*) Manes, homo execrabilis sub Aureliano imperatore extitit, se Christū & Spiritum sanctū esse cōmentus. 12 discipulos, ut Christus, circumduxit: quicquid singulæ hæreses habebat mali, corrogatum, ex Persia, Dei permisso, in Romanas prouincias intulit. Hic & Manes & scythianus dictus, genere Brachman fuit: præceptore usus Budda, qui Terebinthus antea dicebatur, Græcorūq; literis eruditus. Empedoclis sectam admauit, duo principia statuentis inter se cōtraria, litem & amicitiam. In Persiam profectus, è uirgine se natum iactauit, & in montibus educatum: & libris 4. conscriptis, unū uocauit Mysteria, id est Initia seu arcana: alterum, euangelium: tertium, Thesaurum: postremū, Capita. Ac Buddas iste, qui & Terebinthus, ab impuro spiritu cōtritus interiit. Mulier autem quædā, apud quā diuersabatur, hæreditatē & pecuniæ & librorū eius adeptu, puerū septennē emit, nomine Cubricū: quē literis eruditū, & manumissum, hæredē omniū bonorū suorū instituit. Is uerò Buddę libris acceptis, atq; opibus, Persiam perambulabat, Manē se appellās: & erroris Buddę cōsciens, libros illos à se factos perhibēs. Hūc rex Persarū uientē excoriat, ut causam interitū filij sui: quē ægrotantē, cū à medicis diligenter curaretur, Cubricus iste se absq; medicis sanaturū pollicitus, remotis illis, interfecit. Hic igitur Manes reiecto ueteri testamēto, & creationē omnē, & hominis conditionē, blasphemē negabat bo-

Cubricus. *Manes.* hæredē omniū bonorū suorū instituit. Is uerò Buddę libris acceptis, atq; opibus, Persiam perambulabat, Manē se appellās: & erroris Buddę cōsciens, libros illos à se factos perhibēs. Hūc rex Persarū uientē excoriat, ut causam interitū filij sui: quē ægrotantē, cū à medicis diligenter curaretur, Cubricus iste se absq; medicis sanaturū pollicitus, remotis illis, interfecit. Hic igitur Manes reiecto ueteri testamēto, & creationē omnē, & hominis conditionē, blasphemē negabat bo-

Interitus Manetis. *μανης*) Manes, homo execrabilis sub Aureliano imperatore extitit, se Christū & Spiritum sanctū esse cōmentus. 12 discipulos, ut Christus, circumduxit: quicquid singulæ hæreses habebat mali, corrogatum, ex Persia, Dei permisso, in Romanas prouincias intulit. Hic & Manes & scythianus dictus, genere Brachman fuit: præceptore usus Budda, qui Terebinthus antea dicebatur, Græcorūq; literis eruditus. Empedoclis sectam admauit, duo principia statuentis inter se cōtraria, litem & amicitiam. In Persiam profectus, è uirgine se natum iactauit, & in montibus educatum: & libris 4. conscriptis, unū uocauit Mysteria, id est Initia seu arcana: alterum, euangelium: tertium, Thesaurum: postremū, Capita. Ac Buddas iste, qui & Terebinthus, ab impuro spiritu cōtritus interiit. Mulier autem quædā, apud quā diuersabatur, hæreditatē & pecuniæ & librorū eius adeptu, puerū septennē emit, nomine Cubricū: quē literis eruditū, & manumissum, hæredē omniū bonorū suorū instituit. Is uerò Buddę libris acceptis, atq; opibus, Persiam perambulabat, Manē se appellās: & erroris Buddę cōsciens, libros illos à se factos perhibēs. Hūc rex Persarū uientē excoriat, ut causam interitū filij sui: quē ægrotantē, cū à medicis diligenter curaretur, Cubricus iste se absq; medicis sanaturū pollicitus, remotis illis, interfecit. Hic igitur Manes reiecto ueteri testamēto, & creationē omnē, & hominis conditionē, blasphemē negabat bo-

Errores Manetis. *μανης*) Manes, homo execrabilis sub Aureliano imperatore extitit, se Christū & Spiritum sanctū esse cōmentus. 12 discipulos, ut Christus, circumduxit: quicquid singulæ hæreses habebat mali, corrogatum, ex Persia, Dei permisso, in Romanas prouincias intulit. Hic & Manes & scythianus dictus, genere Brachman fuit: præceptore usus Budda, qui Terebinthus antea dicebatur, Græcorūq; literis eruditus. Empedoclis sectam admauit, duo principia statuentis inter se cōtraria, litem & amicitiam. In Persiam profectus, è uirgine se natum iactauit, & in montibus educatum: & libris 4. conscriptis, unū uocauit Mysteria, id est Initia seu arcana: alterum, euangelium: tertium, Thesaurum: postremū, Capita. Ac Buddas iste, qui & Terebinthus, ab impuro spiritu cōtritus interiit. Mulier autem quædā, apud quā diuersabatur, hæreditatē & pecuniæ & librorū eius adeptu, puerū septennē emit, nomine Cubricū: quē literis eruditū, & manumissum, hæredē omniū bonorū suorū instituit. Is uerò Buddę libris acceptis, atq; opibus, Persiam perambulabat, Manē se appellās: & erroris Buddę cōsciens, libros illos à se factos perhibēs. Hūc rex Persarū uientē excoriat, ut causam interitū filij sui: quē ægrotantē, cū à medicis diligenter curaretur, Cubricus iste se absq; medicis sanaturū pollicitus, remotis illis, interfecit. Hic igitur Manes reiecto ueteri testamēto, & creationē omnē, & hominis conditionē, blasphemē negabat bo-

ni alicui⁹ Dei esse, ut q̄ corruptiōi & mutatiōi essent obnoxia: Nouū autē, ut boni Dei scilicet, admittebat, & Christū phantasia quadā & opiniōe apparuisse fingebat: & speluncas quasdā sacras, atq; nocturnos & illegitimos coitus & obscenitates, & fatū, & μετασωματώσεις, id est animorū in alia corpora ingressus, & alia q̄dā Græcanica docebat. De hoc Theodor⁹ Rhaiti presbyter sic ait: Manes phantasia quadā nuda, & figura inani corporis humani, apparuisse Dñm commētus est, atq; somniauit: ut pati q̄dē uideretur, & agere, q̄ ageret & pateret, (καθ' ἑμᾶς, uel, apud nos) nostro more. Sed nihil horū uerē & reipsa extitisse: opinione tantū & impostura ab eo delusos esse homines, quorū familiaritate uti uisus esset. Quapropter duas in Christo naturas recusat dicere, sed unā tantūm asserit diuinitatis. Paulus uerò q̄dā æqualis eius, magnæ Antiochiæ episcopus, nudū hominē dicebat esse Dñm, tāquā unū prophetarum. Ab hoc Pauliani habent nomen.

Manes, nomen Persæ, qui ex Perside sub* Constantino Magno pfugus, Christianorum dogmata turbauit. *μανία δ' ἐ πάσων ὁμοίαι.*) Infania non omnib. similis est. Alia enim absurda est, ut delirantiū: alia expetenda & exoptanda, ut poetarum & uatum. *μανίων*) Aristophanes & Homerus in eādē lance collocant ebrietatē, in qua infaniam.

MANICHAËVS hæresiarches, aut sectator Manentis. *μανιχαίων.*) Discere, est ortus scientiæ. Etiam Menandrum, poetam comicum, uix euasisse iudicium audio, ob nullum aliud crimē, nisi propter amicitia illius. *μαντινέων διοικισμός.*) Mantineniū diuinitio, cū à Lacedæmonijs urbs eorum in quinq; pagos redacta est. Est autē urbs Arcadiæ Mantinea.

MAXENTIVS Imperator Romanorū, malè Romanos attriuit, tyrānico more potius q̄ imperatorio. Nā & palam stuprabit ingenuas matronas: & multos interfecit, & his consentanea cetera faciebat. Quo Magnus Cōstātinus cognito, liberare illos dominatu ei⁹ studebat: statimq; quo pacto illū euerteret, cogitabat. Ei cogitationi intentus, sub meridie uidit (σύλον πῦρος σταυροειδῆς ἡράφοντα columnam) stylum ignis, forma crucis icribentem IN HOC VINCE: factusq; est Christianus. Licinius uerò collega eius,

560
Christianos odere
persecutionē
commidabat, sed
debat. Tandē
certo loco
Constantinū nō
Licinius, ne
copi, ne res
causam hab
amicitia, odioq;
Constantino interfe
MAXIMVS,
suscepit princip
instituit, pote
cum terrore u
tyrannica
reocando. Era
Barbarus,
præditus. S
nes, qui famil
eōscriptis a
emouit: nol
secū esse qu
pōis, è consci
genere. Pluri
invidias ue
uerfaretur,
dum nefaria
ne crudeli &
anos per om
qua plurimi c
erant. Sed d
imminētis fu
Sem cum in m
uher, uehement
eius uexabā
inflammatio
car, & caro to
coq; incendi
sunt, ut & hu
deletur. M
tantopere
sepulchris c
quoque spirit
doret.
MAXIMVS Tyri
fatus est sub
meto, & quæ
phosia? Reçte
dit in iudici
phicas quæ
Epirota
Juliani C
scripsit de in
πειναρχ
Commēt

eius, frigidus Græcorum fouens opinio-
 nes, Christianos oderat: metu tamē Cō-
 stantini persecutionē apertam institue-
 re reformidabat, sed clam p̄ insidias mul-
 tos occidebat. Tandē etiā apertē grassa-
 tur, atq; certo loco existit p̄secutio: quæ
 res Cōstantinū nō latebat. Edicto enim
 uetuerat Licinius, ne inter sese conueni-
 rent episcopi, ne res Christianorum in-
 crementi causam haberēt. Dirupta itaq;
 ficta amicitia, odioq; erumpente, tandē
 à Constantino interfectus est Licinius.

* MAXIMVS, Romanorū impe-
 rator, suscepto principatu magnā muta-
 tionem instituit, potestate asperrimē &
 magno cum terrore utēdo, & à clemē-
 ti regno ad tyrannicam crudelitatem om-
 nia reuocando. Erat enim ingenio, ut
 & genere, Barbarus, & cædis auuiditate
 gentilicia præditus. Statim igitur & ami-
 cos omnes, qui familiares Alexādro, &
 à Patribus cōscriptis assessores appellati
 fuerant, remouit: nolens eos esse in exer-
 citu, neq; secū esse quenquam (*ἐκ συ-
 δησεως εὐγενῆς*, è conscientia nobili) nobi-
 li ortum genere. Plurimos etiam eorū
 interfecit, insidias ueritus. Dum autem
 in Oriēte uersaretur, multa scelestā & su-
 prā modum nefaria facinora edidit, per-
 secutione crudeli & inhumana contra
 Christianos per omnes prouincias exci-
 tata, in quā plurimi celebres uiri marty-
 rium obierunt. Sed digna impietate suā
 præmia imminētis supplicij, meritō per-
 tulit. Nam cum in morbum atrocissimū
 incidisset, uehementēs dolores omnem
 carnem eius uexabāt: & intestina eius ex-
 acerrima inflāmatione internā corrup-
 pebantur, & caro tota cæræ instar lique-
 scibat: eoq; incendio aucto, ipsa etiā of-
 fa tosta sunt, ut & humanæ formæ cha-
 racter deleretur. Miserabiliter itaq; pū-
 trescens, tantoperē olebat, ut à cadaue-
 ribus in sepulchris corruptis nihil differ-
 ret: exiguoque spiritu præditus, cum ge-
 mitu obiret.

MAXIMVS Tyrius philosophus, Ro-
 mæ uersatus est sub Commodo. Scripsit
 de Homero, & quæ sit apud eū antiqua
 philosophia? Recte ne Socrates se non
 defenderit in iudicio? & alias quasdam
 philosophicas quæstiones.

Maximus Epirotā, aut Byzantius, phi-
 losophus, Iuliani Cæsaris Parabatæ ma-
 gister. Scripsit de insolubilibus opposi-
 tionibus (*περὶ κατηρχῶν*). De exordijs, De
 numeris, Commētariū ad Aristotelē,

& alia quædam, ad eundem Iulianum.

MARATHON, locus Athenis, à Ma-
 ratho, filio Apollinis. Hūc Callimachus
 Ennotion, hoc est humectum appellat,
 & aquosum. Marathonium facinus, &
 Marathonomachi.

MARANATHA, Hebraicè, uidi Chri-
 stum: uel, Dominus noster uenit. Sic au-
 tem dicit incarnationis sermonem, con-
 firmandi causa, quasi diceret: Omnium
 nostrū Dominus, usque adeò se demit-
 tere est dignatus: uos autem in iisdē pec-
 catis perseueratis, nec insignem charita-
 tem, bonorum caput, reueremini? Hoc,
 inquit, unum considerato, idq; tibi suffi-
 ciet ad omnem uirtutis progressionem:
 sic omne peccatum poteris extinguere.

MARAS Berroëus, Syrus, homo ditis-
 simus, nullo tamen propter opes fastu
 elatus. Ac ne copiæ quidem ullæ pecu-
 niæ apparebant, cum ea instrumentū illi
 esset iusticiæ & humanitatis, tum paupe-
 ribus largiendo, tum splendori politico
 feruendo. Adeò se aduersus omnes æ-
 quum & iustum præbuit, ut neq; ciuium
 quisquam illum ulla in re unquam accu-
 sarit, neq; hospitiū, neq; finitimorum,
 neq; eorum qui uicinos illi agros habe-
 bant. Neq; tamē hæc officia iusticiæ cen-
 sebat, si nulli ciuium faceret iniuriā: sed
 illud potius, si bene merendo non defa-
 tigaretur. Itaq; non suū tantū nego-
 cium agebat, sed & aliena curabat, maxi-
 meq; res uicinorum in urbe & ruri. Cu-
 ius rei maximum argumentum illud est,
 quod, si quis aliquid uēditurus aut em-
 pturus erat, quod ei uicinum esset: uen-
 ditor aliquid amplius exigebat, emptor
 adiciebat ultra iustum precium, quod
 Maram uirum longè optimum uicinum
 esset habiturus. Itaq; in Prouerbiū a-
 bijt, Maras: ut ponatur pro eo, qui uici-
 num bonum agit.

μαργαρίτης δηλοῖσι δακρυῶν ῥόον.) Margi-
 ritæ significant lachrymarum flumen.

μαργίτης.) Aeschines in oratione con-
 tra Cresiphontē, sic à Demosthene Ale-
 xandrum cognominatū scribit: ob Mar-
 gitē, qui Homero ascribitur, quod poe-
 ma Callimachus admirari uidetur. Mar-
 gitæ autē appellabantur uæcordes, quod
 (Melitides) Margites quidā ultra quinq;
 numerare nō potuerit. Margitē dij fece-
 runt neq; aratorem, neq; fossorem, nec
 ullius alterius rei peritum.

MARDI, gēs latrocinijs dedita, quos
 neq; beneficijs in fide retinere: neq; tan-

Christi cha-
ritas.

Dives eo-
quus & bo-
nus uicinus.

Bonus uici-
nus estimas-
tion: præ-
dij auget.

Explicatio
smny.

numeratō
re.

tis afficere malis possis, ut metu liberati nō statim ad ingeniū redeāt. Est autē populosa natio, terrā asperā colit: ac uix tātū excolit, ut suppetat unde uiuāt, pauperes sunt, & eqs carēt, ut & prima fortuna fide careat. *ὡς καὶ τὸ πρῶτον τὸ χλω ἀπὸ τῆς εἰδῆς.*

MARE S, Chalcedonis Bithynicæ episcopus, cū Iulianū Parabatē, Fortunæ immolantē in imperatoria Cōstantinopoli deprehendisset, manu ductus (nam præter senium etiā suffusione oculorum laborabat) accessit, impiū uocitās, & desertorē, & à Deo alienum. Is uiri cōiucia uerbis ulciscabatur, cæcumq; uocabat. Nec Galilæus, inquit, Deus tuus, te curauerit. Galilæum enim solebat appellare Christum. Mares itaq; cōfidentius Imperatori dixit: Gratias ago Deo meo, q me cæcauit, ne uultū tuum uideā, qui sic pietate excideris. Nihil ad hæc Iulianus respondit: nā & hoc callidè agebat. Cū enim uidisset, eos qui sub Diocletiano martyriū obijissent, à Christianis honorari, multosq; ultrò atq; alacres ad martyriū currere: ut hoc ipso quodāmodo Christianos ulcisceretur, aliā est ingressus uia, ac atrocē illā sub Diocletiano persecutionē distulit, neq; tñ persecutione prorsus abstinnit. persecutionē appello, cū homines qeti quouis modo turbant. Turbabat autē sic: Christianis, lege lata, disciplinis interdixit, Ne (inquit) linguā exaudentes, expeditè Græcorum dialecticis occurrant. Sed cum alia atq; alia machinaretur, quibusdam persuasit ut immolarent: interq; illos & Hecebolio, Constantinopolitano sophistæ.

MARIANVS Marci (*δικηγόρος τῆς ὑπάρχων ῥώμης*, Dicegori ex præfectis Romæ) cauidici præfectorum Romæ F. nam ab antiqua stirpe Romanus fuit. Cum autē pater Eleutheropolin, quæ primæ Palestinæ urbs est, habitatum concessisset, ex præfecto patricius etiā factus est: id qd illustrius est, sub Imperatore Anastasio. Scripsit libros plurimos: Metaphrasin Theocriti, iābis 3150. Metaphrasin Apollonij Argonauticorū, iābis 5608. Metaphrasin Callimachi Hecales, Hymnorū & Causarū, & Epigrammatū, iābis 6810. 50 Metaphrasin Arati, iābis 1340. Metaphrasin Nicādri Theriacorū, iābis 1370. & alias multas metaphrases.

MARINVS Neapolitanus philosophus & orator, discipulus Procli philosophi, & successor: scripsit uitam Procli magistri sui, & soluta oratioue, & uersu:

& alias quasdā philosophorū quæstiōes. Suscepta Procli schola, cū Isidorū philosophum Aristotelica doctrina erudisset, isq; Athenas denuò uenisset, communi præceptore defuncto, ostēdit ei cōmentariū à se scriptū multorū uersuū, in Platonis Philebū, eūq; legere, & iudiciū de eo facere iussit, an edēd⁹ esset liber? Quo ille accuratè lecto, sententiā suā minimè dissimulauit, nec tñ ullā inelegatē uocē edidit, hoc tantū dicto: Sufficere præceptoris cōmentarios in eū dialogum. Tū ille, iudicio eius intellecto, librū cōbussit. Sed & prius per literas suā illi sententiam cōmunicarat, de argumētis & enarrationibus in Parmenidē: rationesq; exposuerat, quib. p̄suasum Marino fuerat, eū Dialogum nō esse de Dijs, sed de formis. Itaq; & cōmentarios cōfecit, q dialecticas Parmenidis hypotheses ad eum modū explicabāt. Hic uerò & ad illas literas respōdet, rationib. pp̄e infinitis p̄bās, uerissimā esse diuiniorē Dialogi expositionē. Ac nisi liber iā edit⁹ fuisset, fortassis & hūc aboleuisset. Fortassis autē illi etiā obstitit somniū Procli, qui se uidisse in somnis dixerat, fore (*αὐτῶ τῆ μαρῆς*) ipsi⁹ Marini cōmētarios in Parmenidē.

MARCELLINVS uir bonus, & strenuus, regulus Dalamatię (Illyrijs in Epyro collocatis) Illyriorū in Epiro habitantiū, Romanis disciplinis institutus, etiā diuinatiōis pitissim⁹, & eruditiōis amatissimus. Principatum tenuit liberū, neq; Romanorū impio, neq; ulli alij gētib. imperāti seruiēs, sed sui iuris fuit, suoq; populo iustè p̄fuit: satis ēt prudētię habuit, ratiōe gubernatiōis, & fortitudine mirabili p̄ditus, & in re militari exercitatus. Huic familiaris fuit Salusti⁹ philosoph⁹.

MARCELLVS, magister Arcadij imperatoris, (ornamentum) mundus uersæ uirtutis: aut, ut aptius dicam, uirtus quædam animata.

MARCELLVS Sidites medicus, sub M. Antonino. Scripsit uersibus heroicis medicos libros 42, in quibus etiam (*ἠλυκαῖα*) de Lycano.

Marcellus prætor sub Cōmodo, tam alienus à corruptela munerū, quàm humanitati & mansuetudini familiaris. Ut enim totā noctem lucubrassē uideretur, eaq; de causā nec alius quisquā familiarium suorū dormiret: duodenos codicillos, quales è tilia cōfici solent, quolibet penè uespere cōscribebat: alicuiq; mandabat, ut alios alijs horis aliquib. apportaret,

Iuliani calida persecutio.

Persecutio.

Hecebolius.

Metaphrasin poetarum.

taret: ut quasi pernegil admirationi esset. Quamuis enim natura somno facile resisteret: Vigilantiam tamē ratione uictus multum auxerat. Nam & cæteris nequam sese replebat: & ut ne pane quidē saturaretur, Roma sibi afferēdum illum curabat: non quod alterius loci uesci nō posset: sed ut præ uetustate ne paulo quidem plus quàm omnino necesse esset, eaderet. Nam gingiuae eius malè affectæ, facile siccitate panū cruentabantur. Sed tamen uigilantiæ suæ opinionem auget atque amplificare studebat.

MARCIANVS, sub Valente imperatore fuit, & Angelio episcopo Constantinopolitano: uir clarus, qui olim in palatio militarat, tum autem (περσούτης τῆς ναυπανῶν καὶ ἐκκλησίας, senex Nauatianorū fuit Ecclesiæ.) Nouatianæ ecclesiæ presbyter fuit. Grammaticam docuit Imperatoris filiam Anastasiam.

Marcianus familiaris fuit Musonio Pamphylis, uir omni uirtute examussim perpolitus. Nam cum honestatis & bonorum uirorum amans esset Musonius: undecunque, ut magnes ferrum, sic ipse homines ad se attrahebat. Neque uerò quærebatur, qualis esset aliquis: sed si auditum esset, Musonij amicum esse: bonū esse uirum constabat.

Marcianus sub Zenone floruit: & quo in (εὐκλειῶ) oratorio presbyter delectus fuerat, in eo degebat: & maximam apud illum nactus auctoritatem impostor hic, seque disputationibus Epicureis indies corrumpens, spontē natum esse mundū affirmabat: nec administrari à Deo, sed effectiōne siderum. Quatenus enim eorum quodlibet suo motu circumactum, in editi infantis momētum inciderit eatenus illi dominari.

MARCIVS, dux Romanorū, in exiliū actus à populo, cū gemitu & cōmiseratione deducentiū deploraretur: neq; ingemuit, neq; fortunas suas deplorauit: nec aliud quicquā dixit aut fecit, magnitudine animi sui indignū. Domū uerò reuersus, cōspecta uxore & matre, q̄ uestes suas lacerarēt, & pectora plangerent, & (ut in huiusmodi calamitatib. fieri solet) lamentarentur, eaq; dicerēt quæ in prōptu iis sunt, q̄ morte aut exilio à charissimis diuellūtur: magis etiā tolerantia & cōstantia suā declarauit: neq; filiorū lachrymis est cōmotus: quorū alter decimū ageret annū, alter adhuc in ulnis gestaret. Sed porta festinatē egressus: ne-

mini quò abiret significauit. Erat autē uir bellicosissimus, & in omnib. uoluptatib. continēs: & quæ iusta essent, nō legū imperio magis præstabat omnibus, quàm ultro & naturali bonitate: nec ipse duntaxat omnis expers esse criminis studebat: sed eandē integritatē ab omnib. flagitabat, uir magnanimus & liberalis, & ad emendationē paratissimus. Ceterū fieri scilicet nō poterat, ut oēs uirtutes in unius hominis existerēt animo. Neq; enim quisquam ē mortali & calamitofo nascitur semine, bonus ab omni parte. Illi certē quidē omnia & omnes uirtutes largitus Deus, alia parū cōmoda fata & calamitates adiunxit. Nā clementia & hilaritas aberat ab eius moribus: itēq; comitas aduersus alios in salutationibus & cōgressib: nec minus placabilitas & moderatio, si cui iratus esset: & quæ omnia humana exornat, gratia. Semper erat acerbus, & difficilis. Quæ res in multis illi incōmodabat: in primis uerò iuris & legū obseruantia ingēs & inexorabilis, & nihil æquitati concedens, asperitas. Omnino uerū esse uidetur, quod à ueterib. dicitur philosophis: morum uirtutes in medio, nō in extremo sitas esse, potissimū uerò iusticiā. Hæc enim nō modò si deficit, sed etiā cū excedit modū, ab æquitate seiuncta est: nec iis ipsis penes quos est, utilis, sed potius causa magnarū calamitatū. Marcio etenim summum ius ita nocuit, ut patria pelleretur. Nā cū iniusta omnia oppugnaret: odia suscipiebat. Quod si corporib. intereuntibus, uenā etiā animus (quicquid is est) interit, neq; usquā quicquā est: eadē haud scio, quomodo beatos illos existimemus, q̄ nec ullos uirtutis suæ fructū perceperūt, & ob eā ipsam perierūt. Si uerò aut immortales atq; æterni sunt animi nostri: aut post discessum à corporibus, lōgissimo tēpore permanent præstantiū uiro-
rū, breuissimo improborū: iustus honos iis qui uirtuti student, tribui uideri queat, etiā iniquiorē expertis fortunā, gratia quæ illis à uiuentibus grati animi recordatione quàm diutissimè persoluitur. Id quod illi etiam uiro contigit. Neq; enim Volsci tantum, quib. præerat: sed Romani etiā, publicè illū priuatimq; luxerunt: matronæ itē auro & reliquo ornatu posito, pullaq; ueste indutæ, annum integrum eum luxerūt. Atq; annis iam quingentis ab eius obitu elapsis, memoria illius nondum defecit.

Seueritatem ferre improbi non possunt.

Cum magnis uirtutibus ferocia & peritiam iuncta.

Soli nimirum esse iustus.

Iusticia modum excedens in suis uirtutibus perniciosa.

Mortalis si sit animus, male egi cū uirtute.

Pascitur in uis LIVOR, post fata quiescit.

MARCION hæresiarcha.

MARCVS, qui & Antoninus, laudatus ille per omnia philosophus, cum alios audiuit, tñ Romæ Sexti Bœotij philosophi fores ipse frequentauit. Cum autem eum Lycius quidam, orator, Herodis Atheniensis rhetoris discipulus, prodeuntem rogaret, quò iret, quaq; de causa? Marcus: Etiam seni, inquit, discere honestum est. Eo igitur ad Sextum philosophum, cogniturus quæ nondum scio. Ibi Lycius manu ad cœlum sublata. O Sol, inquit, Romanorum imperator ingravescente ætate libellum tractans, magistrum adit: meus autem rex Alexander, annos 32 natus obiit. Hic scripsit de Vita sua libros 12.

Senex Imperator Sexti philosophi frequentat for.

Lycius orator.

Alexander.

Marcus Romanorum imperator, is fuit, quæ facilius tacitè admireris, quàm laudes: cū nulla oratio uiri huius equare uirtutes possit. Nam cum à prima ætate constantem & quietam uitam sibi delegisset: semper eodem uultu cōspectus fuit, nec læticia, neq; metu mutato. Philosophos Stoicos probauit, nō uitæ modò instituto, sed & studio disciplinarum. Sic ille quidem adolescens etiam nū respicitur, ut Hadrianus sæpè de imperij hæreditate in illum conferenda cogitaret. Sed quia Pium iam antè legibus adoptarat: ei quidem successionem conseruauit: hunc autem affinitate Pio coniungere uoluit: ut successionè generis, principatu potiretur. Vitam priuatam sic egit, ut se nihil efferret supra ceteros, nō mutatus adoptione: & imperium summa cum potestate adeptus, ad nullam unquam insolentiam deflexit: sed fuit ingenuus, & largus in dandis beneficiis, & bonus atque moderatus in regendis populis.

Constantia.

Stoica philosophia.

Hadrianus.

Pius.

Vita priuata principatus.

Marcus, Romanorum Imperator, cōgumento Pius, cum aliis omnibus uirtutibus præditus fuit, tñ potestate omnium optimè usus est: eo excepto, quòd corpore parum robusto fuit: quòd ipsum tamen ex infirmissimo tolerantissimū reddidit. Beneficentiæ studiosissimus fuit, eiq; fanum condidit, nomine conuenientissimo, & inaudito prius, indito. Nam ipse quidē peccata omnia cauebat: qui neq; uolens, neq; imprudens delinqueret. Aliorum uerò peccata, uxoris suæ in primis, ferebat: neq; curiosè inquirendo neq; puniendo. Sed si quis boni quippiā agebat: laudabat, & ad id illo utebatur, cæteros negligebat. Dicebat enim, Effi-

ωρεγοτίας
νός.

Vtendum ijs qui utiles sunt.

ci homines tales, quales habere uelis, nullo modo posse: iis uerò qui sint, ad Reipublicæ utilitatem esse utendum. Vixit annos 50, menses 10, dies 20. annos 19, dies 11 potitus est imperio, semper similis in omnibus, nec in ulla re mutatus. Bonus fuit, nec quicquam habuit simulatum. ab eruditione quoq; multum habuit adiuuenti, & in eloquentia & in philosophia exercitatus. Vnde factū, ut plurimi se philosophari fingerēt, quò ab eo ditarentur. Plurimum tamen ab ipsa natura est euectus. Infinitas alias laudes in eum confert Dion.

M. APICIUS Romanus, homo extreme luxuriosus sine controuersia: adeò ut luxuria suam in eo genere magnificentiam atq; solertiam ostentare uoluisset deatur. Agitabantur quotidiana conuiuia: ea uita erat, quæ gulæ & inguini mæcipata esset. Aliquando inter epulas Fabius, uir consularis, magnum & preciosum crystallinū poculum imprudens cōfregit, eaq; de causa tristis dolebat. Cui Apicius mœrorè adimere cupiēs: Quintu istud, inquit, missum facis, teq; nobis hilariorem compotorem præbes? Num tibi istud amico facere nō licebit, quòd multi sæpè pincernæ & ære empta mancipia faciunt?

M. MANLIUS, patricius, cum Galli Romam inuasissent, ob conseruatam urbem honorib. maximis est affectus. Post, cum senem, qui sæpè militarat, à credito re in seruitutem abripi cerneret: æs alienum pro eo dissoluit. Ob quòd factum cum laudaretur: omnibus suis debitoribus debitā cōdonauit: gloriaque elatus, pro aliis etiam dissoluit. Itaq; populi studiis impulsus, iam nouas tabulas cogitabat: aut illud certè æquum cēsebat, ut populus creditoribus, agris publicis uenditis, satisfaceret.

MARCVS, Arethusiorum episcopus, eloquentia & uita ornatus, quem sub Iuliano multis cruciatibus affecerunt: & (εἰς τὰ κρυπτά loca subterranea) in cuniculos coniectum, pueris compungendum aciculis dederunt. Deinde cauea inclusum, garo que & melle perunctum, in ardore æstatis sub dio suspenderunt, ad eum depascendum crabrones & apes allicientes. Verum ille constanter hæc omnia pertulit.

Marcus Euangelista titulos habet 48, capita 36.

MARONEA, locus Atticæ, cuius meminit

minit Demosthenes in exceptiōe aduersus Pantanetū. Est & urbs Thraciæ, quā ab Homero censent Ismarum dici.

MARON, Maronæ primus cōditor.

MARSYAS, Periādri F. Pellæus, historicus. Principiō literator fuit, Antigoni frater, qui post regno potitus est, & unā cū Alexādro rege educatus. Scripsit Macedonica libris X, à primo rege Macedonū auspiciatus, usq; ad Alexandri, Philippi filij ingressum in Syriam, post Alexandriam conditam. Attica libris XII, & ipsius Alexandri educationem.

Marsyas, Critophemi F. Philippensis, historicus iunior.

Marsyas, Marfi F. Tabenus historicus, scripsit antiquitates lib. 12. Fabulosorū libros 7. & alia quædam de sua patria.

Marsyas, uir sapiēs, temporibus Iudæorum iudicum uixit. Arte musica inuenit tibias è calamis, & æneas. Errore mētis affectus, se coniecit in fluuiū: qui ab eius interitu dictus est Marsyas. Fabula fertur, cum periisse, quod se deum fecisset. Iisdem temporibus res Iasonis & Argonautarum gestæ sunt, ut ait Apollonius Rhodius. Narratur & fabula, eū ab Apolline excoiatum esse. Fertur etiam dictum Hormisdæ Persæ, qui ad Cōstantinum Magnum profugit. Is uenatum egressus, & in regiam reuersus, cum uocati ad cœnam, ei non, ut decebat, assurrexissent, minitatus fuerit, se Marsyæ morte illos mulctaturum. Quo ex quodam qui audierat, proceres Persici cognito, post obitum patris filium iuniorem designant regem: ipsum uerò ferreis compedibus uinctum, in carcerem conijciunt: quem uxor per piscis machinam lima illata, eduxit. Profugus itaq; ad magnum uenit Constantinum.

MARTIVS Verus, Thucydidem ablegat, ut (fratrē.) Synæmum in Armeniā restituat: Qui (dicitur f. peritia) terrore armorū, & quicquid accidisset, prompto consilio fretus, strenuè pergebat. Is autē erat Martius: qui non armis tantum cogere posset hostes, aut celeritate auertere, aut dolo circumuenire: quibus in rebus ducis posita uis est: sed & comoda oratione persuadere, & magnificis muneribus conciliare, & spe bona allicere: grataq; erant, quæ dicebat aut faciebat, omnia. Nam & querelas atque iras cuiusque leniebat, & spem augebat, & qui seruandus esset modus in blanditiis munerum, & inuitatione conuiuio-

rum, non ignorabat. Itaque & epularum frequentatione, & rei gerendæ celeritate atque industria efficiebat, ut Barbari amicitiam eius inimicitiis optabiliorē iudicarent. In nouam autem urbem eū uenisset, quæ præsidio Romanorum à Prisco imposito tenebatur: militibus nouas res spectantibus, & dicto & facto castigatis: principem illam Armeniæ urbem effecit.

μαρτύριον.) Testimonium dicitur tabernaculum, quod in eo sint legis tabulæ. Legem enim mandata & testimonia & iura uocabant.

μαρτύρομαι.) Audi popule mi: Loquar tibi Israel, testificor tibi.

MARPSIAS, orator fuit garrulus, & turbulentus.

μασσαλία.) Massilia. Isocrates ait in Archidamo, Phocænses regis Persarū dominatum fugientes, Massiliam in coloniam abiisse. Historiam hanc Aristoteles etiam confirmat.

μασσηνάσις.) Masinissa rex Numidarū, uir fuit in omnibus rebus fortunatus: cui Deus id largitus est, ut regnum paternum à Carthaginensibus & Syphace sibi ereptum, recuperaret, ac plurimum amplificaret, à Maurusiis, Oceani accolis, usque ad Cyrenensis ditionis mediterranea propagatum: & multum terræ mansuefaceret, cum Numidæ ferè ob incultum solum (τῶν Φαρόντων) uescerentur: & thesauros pecuniæ magnos & ueteranos exercitus relinqueret, & excidij Carthagini causa esset: quam profus debilitatam Romanis tradidit. Fuit & procero atque robusto corpore in longa senectute usque ad mortem: & equum sine adiutore conscendebat. Ac roboris eius maximum hoc argumentum est, cū multi ei filij & nascerentur & morerentur, quod nunquam pauciores decem habuit, & puerum quadrimum nonagenarius reliquit. Ac ista ætate, & hoc habitu corporis obiit.

MASINISSA, Numidarum in Africa rex, uir nostra ætate regū optimus & beatissim⁹, annos amplius 60 regnauit, saluberrimo corpore præditus ad annū ætatis usq; nonagesimū. Fuit & robustissimo corporis habitu, qui & cū standum esset, in iisdē uestigiis totū diē persisteret, & sedens nō surgeret, & uexationem in equis sine ullo incōmodo toleraret. Signū insignis in eo roboris afferre possum, 90. quos uixit, annos: Stamba filio qua-

Noua urbs
Armenia.
Priscus.

Lex.

Libertas anti-
quior patriæ.

Recuperatio
& amplificatio imperij.

Robur corp⁹
poris.

Stamba.

Micipsa.

quadrimo, cum decederet relicto: quē Micipsa adoptavit, & præter hunc filios quatuor. quorum inter sese cōcordia factum est, ut regnum suum per omne tēpus ætatis expers insidiarum & domestici piaculi conseruaret. Et quod maximū est, cū tota Numidia superiore tempore non posse fruges mansuetas ferre crede retur: solus & primus ipse demonstrauit, nullum esse frugum & fructuum genus, quod illa non gigneret: nihilo minus, q̄ ulla alia regio (ἐν Νιγηλίῳ, certo interuallo) ampliffimis in spaciis, agris fertiliffimis innumeris instructis.

Numida ex-culta.

μάδλης ἀνθρώπου ἐγγλοῖς.) Homo lorū. id est, uerberero, notis compunctus, leuis & incōstans: uel mollis, & in malicia exercitatus: uel ita firmus, ut lorum.

μαστίων.) Amplius aliquid scire cupiens, atq; inuestigans Deo duce.

μάστια.) Octaua Philippica Demosthenes: Thraciis malis. Quis enim aliter appellet Drongilum & Cambylen, & Mastiram? Quid uerò si Bastiram scribendum sit, pro Mastiram? aut Pistiram, aut Epimastum? Has enim Respub. apud Anaximenem reperimus libro 7. Philippicarum rerum, cum Mastiræ nusquam fiat mentio.

Mastira.

Bastira.

Pistira.

Epimastus.

μάστορες, μάστοροι ἐν πώλῃ, καὶ μάστῆρες ἡζητητά.) Indagatorum magistratus quidā fuit, ad inquirendas res populi communes constitutus.

MELITE, municipium Atticæ. ματὸς.) Ad dexterā castelli fuit tumulus: quē, si occuparetur, p̄d̄st ad multa fore utilem censebat.

Ebrii boues.

μασχάλλω ἀξίαν.) Axillam tollere: pro, inebriari. Nā ebrii axillas tollentes, boui instar mugiebant.

Homicidarū superstitio.

μαχαλιθίωσι.) Solent in occisorū capitibus abstergere enses, quasi remouētes piaculum cædis: uel, quod propter expiationes, extrema interfecti amputabant, & de axilla eius suspendebant, ut scilicet uiribus destitueretur ad ulciscendum homicidam: uel, quod ij qui bellū ciuile gesserant, interemptos mutilabāt, ab omni parte corporis aliquid refecantes, ne quo deinceps incōmodo ab eis afficerentur: & extrema illa inter sese cōnexa de semetipsis suspendebant, his se uires illis eripere opinantes, ne quid in posterum mali ab illis paterētur. Sophocles: Cogita, num ipsi tibi benignè uideatur, Inferias has in sepulchro accepturus mortuus. A qua interfectus, & in-

Metuunt incursionem cadauerum, aut etiam animos credunt mutilari.

star hostis Mutilatus est, & in balneis capite Maculas absterfit. De Agamemnone uerba fiunt.

μά τὰ λάχανα.) Per holera siue herbas, adhuc multi & clari apud Armeniacos uiri μά τὰ καλά, Per pulchra, iurant.

ΜΑΤΤΗΑΕΥΣ, euangelista, titulos habet 68, capita 355.

ματρείας.) Matreas impostor populi bestiam alebat, quæ ipsa se deuorabat: quæ cuiusmodi fuerit, quæritur (ἐπίησε ἐὰν τὰς ἀριστέλης δόξης.) Poema fecit ex Aristotelis dubitationibus: Quare sol Oceanum subeat, & non natet?

ματρυλλίων.) Matrylleū dicunt locum fuisse quendam, in quo anicula susciperent eos qui inebriari uellent. Menander in Permittentibus: Non infortunium feret Perdita in Matrylleo uita? σὺν οὐμάρη 20 τῇ κτ' φηραῖς ἐν ματρυλλίῳ τὸν βίον;

μάτρηοντας.) Euripides fecit Herculem efuriētem, Bacchū timidum, louem ad alterum, & seruum eiulantem.

μά τὸν.) Antiqui, & inter hos Plato sapere, iuraturi, Deum omittunt, boni omnis ergò, & ex reuerentia numinis: Per, non, Per louem, dicentes.

ΜΑΥΡΙΚΙΥΣ, Romanorum imperator, dicitur eloquentiam maximi fecisse, & in optimis quibusque disciplinis uersatos maximis honoribus affecisse. Fertur & trientem uestigalium remisisse subditis. Designatus à Tiberio Casare dux Orientis, quamuis in bellis & præliis non uersatus, uir tamē cordatus fuit, & grauis & accuratus: ac duas res inter se contrarias coniunxit, summam & magnitudinem animi, & clementiā, ab omni despicientia & supercilio alienam.

Hoc ingenio præditus Mauricius, principatu suscepto, magis etiam gloriam suam illustrauit.

μαυρίσιοι.) Maturisij, gens inuicta ab illius loci barbaris, ob audaciam & celeritatem: & quod per occasionem cū impetu conferti irruere, & facillè refugere, & ex fuga denuò in unum coire consueuerunt: ut conuersi in improuidè nulloque ordine insequentes irruant. Quod si quam illi cladem acceperint: non Romanæ legiones, sed auxilia, eaque Barbarorum periclitantur.

ΜΑΥΣΟΛΥΣ princeps Carum, quæ Theopompus pecunia causa à nullo facinore temperasse scribit.

μαχίων.) Susurrabant inter sese, qui Chironis & Machaonis artem faciunt. (id est

(id est medici & chirurgi) unà cum telo animam etiam exituram. de Epaminonda opinor.

μάχαιρα.) Celtiberi fabrica gladio- rum alijs multum præstant. Nam & pun- gunt acriter, & ictum utraque manu po- tentem ferunt. Itaq; Romani patriis gla- diis depositis Hannibalico bello, Iberi- cos receperunt: forma quidem mutata: sed ferri bonitatem, & fabricæ solertiam

imitari nõ potuerunt.

μάχλω μάχαιρα ζωγραφει κραταρική.) Pu- gnâ gladius depingit arreptus.

μάχλω.) Vitâ illa prius intemperantē egerat, dissolutis morib⁹, multū usa cō- suetudine paternorū ueneficorum.

μαχλοσώη.) Hesiodus, de Præti filia- bus: Ob lasciuia tetram tenerum ami- serunt florem.

ΜΑΕΑΝΔΕΡ, fluuius Lydiæ.
μαιμακλήρων.) Μεμακτηριον, quintus mensis apud Athenienses * Ianuarius: dictus à Ioue Μεμακτε, id est attonito & turbulento. Cum aut̄ eo mēse hyems in- cipiât, aer turbatur.

μαγονιδας.) Si captus es, ignoscendum. nam & princeps hymnorum Mæonides ob griphos piscatorum perijt. Quod pa- ria Musis locutum est caput, ô hospes, Mæonidæ.

ΜΑΕΟΤΙΣ, palus Scythiæ.

μέγα.) Magnum & paruum, de auditu dicitur, & de strepitu, siue sono: in quo magnum & paruum solus auditus diu- dicare potest. Quod uerò in corpore est continuū, id tactus & gustus discernūt. Cum autem uocē dicimus (λακλω ἢ μέ- λαυαν, albam aut nigram) clarâ aut ob- scurâ proportione & similitudine à co- loribus sumpta sic loquimur. Ac in stre-

40 pitu magnum & paruum non aliam ha- bet oppositionem, nisi acutum & grauē sonum: ut in tactu, circa calidum & frigi- dum. Alia prorsus oppositio est, grauē & leuē, asperum & læuē, & ceterarum que- libet, * sed remissionem aut intentionē sonorum significat. Hoc uerò non est al- terius oppositionis proprium. Tale igitur magnum & paruū inuenire licet: ut,

50 exempli gratia, mellis magnum, aridæ fi- cus paruum: quia intensa est dulcedo mellis, remissa in ficu. Sed & niger co- lor, affatim niger, dici magnus potest: qui non ita se habet, sed remissus est, par- uus: ut uehemens simpliciter & obscu- rum, magni uoce & parui nominetur. Il- lud etiam quærere est operæ precium,

quamobrem cum de solis magnitudini- bus magnum & paruum dicatur: de so- lis uehemētibus & obscuris sonis meta- phora ea propriè utamur, magnū strepi- tū dicentes, & paruū: nõ item magnum, quod ualde dulce est: neq; paruū, quod obscurâ habet dulcedinē, neq; de ullo alio: Dico igitur, strepitum non (ὕφεσηκός τι ἀθρόον πρᾶγμα) esse rem, quæ simul & subito subsistat: ac cum ne in nascendo quidem subsistere, sed fieri in tempore. Omne autem tempus est continuum. Ita- que strepitum qui longo tempore fit, magnum dicimus: paruū, qui breui. Sed ualde dulce, & ualde nigrum, itēq; alia, uehementia qualitatis talia sunt, nõ lon- gitudine temporis.

μεγαλειον μύρον.) Megaleum unguentū, à Megalo Siculo inuentore.

20 μεγαλοδωρία.) Tanta munificentiâ & sapientiâ usus est. Neq; enim uidebatur, cum uidebatur: nec inueniebatur, cum inueniebatur: neq; deprehendebatur, cū capiebatur. Zeno quendam aggressum magnū spirare (id est, efferi animo) a- lapa data monuit, bonitatem non in ma- gnitudine, sed magnitudinem in boni- tate sitam esse.

30 μεγαλομερία.) Polybius: Classis Car- thaginensiu uiros habuit circiter cēties quinquagies mille: qua nõ is modò qui adesset, coramq; cerneret: sed qui uel au- diret, obstupesceret, ob periculi magni- tudinem, & utrisq; Reipublicæ amplitu- dinem atq; potentiâ. Theologus: iis qui maxima, aut maximum, aut supra ma- gnum appetūt, maxima, ut in tribus per- sonis (ὁμοισίοις, ἢ ὁμοισίοις) homœusis: maximū, ob essentiæ unitatem, & identi- tatem diuinitatis: supra magnum, quia nõn quāto aliquo aut magnitudine aut quantitate (περιγράφεται lego, προγράφε- ται) circumscribitur.

μεγαλοπεπής.) Magnificētia, posita est in magnitudine sumptuum: liberalitas, in consuetis sumptibus uersatur.

μεγαλόφρων.) Magnanimus, est habitu præditus super omnes euetus æquē ma- los & bonos se efferente: & ab antiquis maxima dicitur opulentiâ.

μεγαλός.) Multū potest AVRYM: ac neruus belli, secundū Pindarū dicitur.

μεγαρέων ἄξιοι μερίδ.) Megarensium digni parte: id est, inhonorati. Non su- mus homines obscuri, neq; Megarensis conditionis: sed ex iis qui sapientiæ prin- cipatum tenent.

Αειμακία

Magnitudo in bonitate sita.

Classis 150000 uirorum

Magni animi opes in dicitur.

Aurum

Megarensis

μεγας

μεγαρέων δάκρυα.) Megarensiū lachry-
ma. Quia in agro Megarico multum al-
lij nascitur. Prouerbiū in eos dicitur,
qui lachrymis expressis simulatē flent,
non ex animo.

μεγαρεῖς σφίγγες.) Megaricæ sphin-
ges, dicuntur meretrices.

Stilpon. μεγαροῖσι.) Stilpon philosoph⁹ Mega-
rensis Græcus, tantum acumine ingenij,
docendiq; dexteritate præstitit aliis, ut
tota penē Græcia illum intuens, Mega-
ricam sectam amplecteretur.

Rex Persarum. μέγας βασιλεύς.) Magnus rex: id est, Per-
sarū, quōd maxima est eius potentia. Ce-
teris aut regibus etiā nomina provin-
ciarum adijciebant: ueluti, Lacedæmonio-
rum aut Macedonum.

Copia cor-
ni. μέγας ἢ σόμα τοῦ ἐν αὐτοῦ.) Magnum est
os anni; id est, bonis animis sumus, ob
annonæ copiam, & omnium rerum ab-
undantiam.

μέγα πῖ ἀγγελος ἐσθλός.) Magna res est nū-
cius bonus. De iis qui læta nūnciant.

Gladus fore-
tunatus. μέγα φρονεῖ μάλλον ἢ πηλεὺς ὅτι τῆ μαχαί-
ρα.) Magis ea re fidit, quam Peleus gla-
dio suo. Eū gladium aiunt illi à Vulcano
modestię gratia dono fuisse datum, quo
siue in bellis, siue in uenatu uteretur, o-
nia ex sententia conficeret.

MEGAENETVS, homo fuit insolēs,
audax, audius imperij.

μεγαίνετος.) Audies istius & meos disci-
pulos. Istius quidē Phormisius & Megē-
netus Manes. Sunt nomina seruorum.

μέγας ὄψις.) Duplex est magnitudo * cō-
munis sensus. Potest etiam proportione
de olfactu & gustatu intelligi. Nā hi suā
magnitudinem apprehendunt, alter o-
dorum, alter saporum: etsi consuetudo
nomen magnitudinis ignorat.

μεγαταῖες.) Proceres, regis illustres mi-
nistri & præfecti.

MEGISTVS fluuius, qui in Aegæum
mare influit.

MEDIMNVS, mēsurā Chœnicū 48.
Prouerbiū, μεδίμνω δαπομετῶ παρὰ τῆ πα-
τρὸς ἀργύρου: Paternū argentum me-
dimno metior. De iis qui magnum &
subitum lucrum expectant. Medimnus
est modiorum 6, sextariorum 72, siue li-
brarum 108.

MEDIOLANVM, urbs Italiae popu-
losa, direpta ab Attila.

Perseus præ-
stigiatarum
peritus. MEDUSA, quæ & Gorgone. Perseus,
Danaes & Iouis Pici F. oēs mysticas phā-
tasias, id est arcanas præstigiās edoctus,
cū peculiare sibi regnū instituere uellet,

Medicum contempfit: multasq; regio-
nes peruagatus, puellam uirginem uidit
squalidam & deformem: eamque intui-
tus, quæ uocetur, rogat: Illa: Medusa in-
quit. Amputato itaq; capite eius (ἐπι-
σεν αὐτῷ), initiauit cōfecit id, ut edoctus
fuerat, atque gestabat: eoq; percellerat
& tollebat omnes intuentes. Id caput
Gorgonem appellauit, ob actionis cele-
ritatem. Inde in regionē profectus, quæ
Cepheo regi parebat, puellam uirginē,
Andromeden nomine, in templo reper-
tam, uxorem ducit (καὶ κίχαι κώμῳ ἐς τι-
λιν, & ex pago urbem facit) iucumq; con-
dit in urbe quæ Amandra dicitur, erecta
statua quæ Gorgonem gestaret. ea dicta
est Iconium, ob Gorgonis effigiem, seu
sigillum, quod est Græcè εἰκόνη. Bellum
gessit cum Cilicibus & Isauris: urbemq;
Tarsum condidit, cum: Andrasus antea
diceretur. Nam cū oraculo iussus esset,
quo loco post uictoriam, ubi ex equo
descendisset, pedem primò posuisset: ur-
bem condere, pro uictorię munere: eam
Tarsum appellauit. Medis quoq; uictis,
nomen regionis mutauit, ac Persiam uo-
cauit. Edocuit etiam Persarum quosdā
quos Magos uocauit, nefaria sacra Gor-
gonia. quo tempore globus ignis celo
delatus est: unde Perseus ignem acceptū
à Persis custodiri, & ut celo missum co-
lli iussit. Bellum cum Cepheo gerens, qui
ob senium cæcus erat, cum caput Gor-
gones nullam in eū uim haberet: ratus
inutile id esse, ad se conuertit, eoq; con-
specto moritur. Hoc postea filius eius
Merrus cremauit.

μεθαρμοσον.) Attentē me audi. Sicubi
uerò quid perperam dixerò, corrige.

μέθεσθαι.) Morem gere amicis, & curas
istas missas facito.

μέθη.) Antiqui moris non fuit, uel ui-
no, uel ullis aliis deliciis ultra modū in-
dulgere, nisi deorum causa id facerent.
Hinc sunt θῖναι, θάλια, μέθαι, quarum uo-
cum origo cōuenticula religionis ergò
atq; conuiuia declarat.

METHODVS Olympi Lyciæ, aut Pa-
tararum, & postea Tyri episcopus, splen-
dida & composita oratione libros scri-
psit contra Porphyrium: & Conuiuium
decem uirginū: & de resurrectione ser-
monem optimum contra Origenem, &
aliū cnotra eundem de Pythonissa &
libera uoluntate. Scripsit & in Genesin,
& in Canticum canticorum commenta-
rios, aliāq; multa, (χρόνῳ ἀναγνωσκόμενα)
quæ

que passim leguntur. In extrema persecutione sub Decio & Valeriano, Chalcide, que est in Oriente, martyrio est coronatus.

METHONE, urbs una ex Halcyoniis. Demosthenes in Philippicis de ea que est in Thracia loqui uidetur: quam dum obsidet Philippus, dextrum oculum amisit. Quatuor esse Methonas ait Demetrius Magnes.

Μέθυ.) Odoratum & suauiter merum hu mi fundatur: ut & cinis tuus & ossa uoluptate afficiantur.

MELAMPVS, diuinationu gnarus. Symbolum illud Melampodē aut Poletem requirebat, qui res futuras optime iudicare norant.

μελαμπύγης τόχοις.) In Melampygu incidas. (Cercopes.) Melampygi duo quidam fuerunt, fratres improbi, Memnonidis filij. Qui cum petulanter multa facerent: mater eos cauere iubebat, ne in Dasyproctu, id est uirum hirsuto podice incidere. Cum autem in Herculem incidissent, ligno que alligati riderent: Hercules eos ridentes & circumspectantes uidens, causam quaerit. Illi uero respondent, sibi oraculum a matre datum, fore ut inciderent in uirum hirsuto podice. Hercules itaque & ipse rident, eos dimisit.

μέλαν.) Niger color contrahit uisum. **μελαναιγίδας δίουσις.**) Melanagidam Bacchum hac de causa consecrarunt. Eleutheris filia, spectra Bacchi nigris caprinis pellibus amicti conspiciata, eum reprehenderunt. At is iratus, furore eas affecit. Post Eleuther oraculum accepit, ad auertendum furorem, Bacchum Melanagidem esse uenerandum.

μελανίων σωφρονέσσαι.) Melanione castior. Hic nuptias fugiens, in solitudine uenit: & in montibus habitauit, cane suo uenatus lepores, neque pro odio domum rediit. adeo mulieres ille detestabatur. Nos uero nihilo sumus Melanione (saniores σωφρονέσσαι) modestiores. Aristoph. in Lysistrate.

(MENALIPPEVM) Melanippeum, facellum est Melanippi Thesei filij, in Melita.

MELANIPPIDES Melius, Critonis F. Olympiade 6, natus, scripsit Dithyrambis plurimos libros, & poemata uersu heroico, & epigrammata, & elegias, & alia plurima.

Melanippides, ex filia nepos superioris, Critonis filius, qui & ipse Lyricus fuit, in Dithyrambica modulatione plurima inuauit, & apud Perdiccam regem a-

tem exegit. Scripsit & ipse Cantica lyrica, & dithyrambos.

μελαθίο.) De Melathio & Morsimo sic dicit Aristophanes: Ambo sunt Gorgones, gulosi, Batidum pisciculorum speculatores, harpyia, uetularum subagitatores, impuri, hircum olentes, piscium pestes, contra quos magno screeatu edito atque amplo, Musa & dea festum hunc diem mecum per ludum agito.

MELANOPVS, affinis Diophanti oratoris.

MELANTIAS, quae nunc uulgo Melantias dicitur. Thraciae pagus, 102 stadiis Byzantio distans: quem Athyras fluius praeterfluit: paulumque progressus, & uersus Caeciam uentum paulatim declinans, in Propontidem influit. Unde nauale quoque quod est in illo littore, nomen idem accepit.

μελεάγρια.) Radicibus eos Meleagriorum, & medullis calamorum excepit.

MELEAGRIDES aues pascebantur in arce: alij Meleagri sorores, alij familiares Iocallidis Lerneae uirginis, quam supra modum uenerantur, in has aues mutatas esse tradunt.

μελέτη.) Qui Romanorum tirocinia & exercitationes, praemia incrueta: & praemia, cruentas exercitationes dixerit, non aberrabit.

μέλι.) Prouerbiu: Ego non (minus, id est aequum ac) magis istiusmodi curo, quam ranas in paludibus: **μέλι μοι των ποταμων ουδεν ηπον εν τρις τελμασι βατραχων.**

MELLES, Homeri pater.

MELSERMVS, Atheniensis sophista. Scripsit meretriciarum epistolarum lib. 14. Agrestiu unum: Culinariu unum: Conuitalium unum.

μελησια.) Videt Melesiam, & amat eam: **ορα πτω μελησιαν, κη ερα αυτη.**

μέλι.) Mel dulce quidem est sensui, amarum autem exhalatione, ac bilem facere dicitur, & conuertere humores in sui saporis contrarium. Id quod argumento sit, ortu eius esse ex amarissima natura.

MELIBOEVVM. Olyzon urbs.

MELIBOEVVS agricola, Oedipum educauit.

μελινη.) Impune auferebant uinum, legumina, panicum, ficus. Omnia enim bona habebat regio illa, praeter oleum.

μελιταγον κνωιδιον.) Melitae catellus. Canum alij sunt sagaces, alij feras inuadunt, alij domos custodiunt: alij uoluptatis gratia aluntur, ut Melitae catelli.

MELITE, ut Demosthenes in oratione contra Cononem, municipium est Cecropiae tribus, dictum a Melite, quae, secundum Hesiodum, filia fuit Myrmecis: Musaeo uero autore, filij Apollinis.

μέλιτ (μυελός.) Mellis medulla. De rebus suauissimis.

MELITVS tragediae poeta frigidior, improbo ingenio, Socratem accusauit. Aristophanes:

Caricae can. *Obliqua Meliti Caricorum carminum.*
tilena. Caricae cantilenae fuerunt lugubres.

Melitus Lari Atheniensis orator, cum Anyto Socratem accusauit. Fecit & comedias, & lapidatus est ab Atheniensibus. Fuit temporibus Zenonis Eleatae, & Empedoclis. Scripsit de ENTE. aduersatus est Pericli: & dux Samiorum nauali praelio pugnauit, cum Sophocle tragico Olympiade 84.

Interitus duorum amensitium.

Melitus amat Athenis adolescentem nobilem & diuitem. Erat is adolescentulus & magnifico genere ortus, & forma praeditus incognabilis. Amatori nomen erat Melitus, formoso Timagoras, ut aiunt. Erat autem immisericors & inexorabilis ille puer, multaque; amatori laborum & periculorum plenissima imperabat, quae parum ab interitu abessent. Eae res erant, ut canes bonos uenaticos peregre adduceret: & equum hostilem cuiuscumque; generosum & ferocem: alterius elegantem chlamydem, & id genus alia. Denique; aues etiam apportari sibi iussit cuiuscumque; alites, & seruos miro genere natos. Enimvero cum haec quaeque attonitus ille amicus confecisset: formoso donabat magnam & preciosam rem, ea quae iam dicta sunt. At hic immani ingenio, etiam illa repudiavit. Melitus itaque amore ardens atque; insanies, atque; etiam sui contemptum indignissime ferens, fessus irritis simul & infinitis curis, incitato cursu in arcem se precipuit, & de rupibus deiecit. Non tamen uindicta iusticia, insolentem & contemptorem puerum irridere passa est Meliti interitum. Nam uibus acceptis, & in ulnas impositis, illius uestigia persequens, quasi uitrahert a calamitoso sodali, se post Melitum eodem ex loco precipitauit, tardus & infelix redamator. Eius calamitatis simulacrum eo loco positum est, puer formosus & nudus, gallos duos admodum generosos in ulnis ferens, & in caput se precipitans.

Meretricia cupiditas insolentia.

ὡς ἀπέλιτο ἡγήθη ἄλλοθεν τῆς τοιαύτης γένηται.

O praclarum monumentum.

Mortuorum uaticum.

μελιτήριον.) Mellitam placenta Trophoij oraculum petitori, serpentibus, ut putabatur, afferebatur. Mortuis item mellita pla-

centa dabatur, ad placandum Cerberum: obolus, quem nauata darent: & corona, ut uita certamine perfunctis.

μελόμενοι.) Deo se charos esse credebant, quod genio illi cura essent.

μέλον.) Quamuis rex, & Persa, tot gentium & negotiorum curis districtus: nihilominus doctrinam aliquam sper degustare, & illius gloria illustrari uolebat.

μελλονικίαν.) Aristophanes: Non est oscitandum nobis, neque; Nicias exemplo cessandum: sed primo quoque; tempore gerenda res est. Nicias Nicerati F. differebat expeditionem Siculam. Tardus enim erat in exeundo, & (ut obtrectatores dicebant) non strenuus, sed cunctator.

μέλλω.) Sophocles: Dum subinde cesso, remque; differo: spem & quam habui, & quam non habui, perdidit.

MELCHISEDEC, sacerdos Dei, rex Chananaeorum. In urbe in Sione morte condidit, Salemque; dixit, hoc est ἐπιλωπλι, Pacifica: in qua cum regnasset annos 113, obiit, uir iustus, & per omnem aetatem castus uirgo. Genealogia uero eius non explicatur: quod profus non est de Abraami semine, sed genere Chananaeorum, & ex detestabili satru oriundus. Quamobrem genealogiae honore caret. Minime namque; de cuius, eum qui summa iusticiae compositus esset, cum summa iniusticia praedita familia coniungi. Itaque; eum & patre & matre carere dicunt. Natione autem fuisse Chananaeum, cum ex eo clarum est, quod in climate Chananaeo regnauit: & quod improbissimis Sodomis uicinus fuit: tum etiam quod Salem, cuius rex erat, celebris illa est Hierosolyma, syllabis Hiero ueteri nomini adiectis. Cum de gente Melchisedecitarum audieris aliquid, memeto dicti Apostolici, alterius eam esse generis, Chananaei.

Melchisedec sacerdos non Iudaeorum tantum, sed & gentium: sic & Christus non pro Iudaeis solum, sed etiam pro uniuersis hominibus seipsum obtulit Deo. Auspiciam autem sacerdotum ea nocte, postquam supplicium pertulit, cum accepto pane, & gratis actis, eum fregit, & dixit: Accipite, edite, & reliqua. Hic Melchisedec Abraami tempore floruit, uir religiosus, ethnicus, genus ducens a Side, filio Aegyptiorum regis (ἑλιούης.) Libya.

Melchisedec rex Chananaeorum, & sacerdos summi Dei, Abraamo a bello reuertenti occurrit, & panibus ac uino oblati,

tis, illi dixit: Benedictus Abraā Deo sum mo, qui condidit coelum & terrā: & benedictus Deus altissimus, qui hostes tuos potestati tuæ subiecit. Abraam autē decimas omnium ei dedit. Melchisedec significat regem pacis.

MELCHOM, idolū quoddā. Sacre autem literæ simulacra *παραχθίσματα & βδέλυγματα*, id est offendicula & piacula uocant, quod inuisa & despicienda sint.

μεγαλήν μάζα.) Placentā subacta, siue parata. De bonis quæ in promptu sunt. Prouerbiū, *μάζαν μεμαχώς τινὺ ὑπὲρ ἐμὲ μεμαγμένω*, Placentam subegit à me subactam: id est falsam alienæ gloriæ hæreditatem cernit.

μεμαῖα.) *ἔδει γὰρ ἐν θνητοῖσιν ἐδιδάσθαι καὶ μεμαῖα, εὐρέμεναι κλωθῶ τῶ δὲ ἔπερον Φονέα.*
Nec enim inter mortales potuit, quāuis qua-

ritans.

Reperire Clotho huic alium interfectorem.

μεμιλωμένον.) τὸ ὀρεινὸν Φεύγει τὸ μεμιλωμένον. Funem rubricatum fugiunt. Aristophanes: Cum Athenienses in concione seigniter contuerent, solebant duo ministri fune rubricato extento per forum, turbam in concionem compellere: ut ait Plato comicus. Qui uerò inuncti erant, multam soluebant.

MEMNON, qui ad Troiam militauit, dux Aethiopiū fuit, cū Aethiops nō esset sed è Sufis Persicis, & Choaspe fluuio, illius loci gentibus imperans.

μεμναλωμένα.) Lex uictimas pingues & integras flagitat, eodēq; modo Malachias propheta: & execratur eos, qui cū tales habeant, mutilatas offerant.

μεμύρωμαι.) Aristophanes: O me beatam, quæ caput præstantibus unguentis delibutum habeam. Ea tamen multum superantur à Thassis urnulis.

MEMPHIS (Menuphis) bos Soli sacer fuit, ut Apis Lunæ apud Aegyptios.

MENANDER Atheniensis, comicus antiquus: & Menāder alius Atheniensis, Diopithis & Hegesistrates F. celebris apud oēs, nouæ Comœdiæ poeta, strabis quidē oculis, sed acuto ingenio, & insanus mulierū amator. Scripsit comœdias 108, & epistolas ad Ptolemæū regē, & alias plurimas orationes prosa.

Menāder Laodicææ natus, quæ est ad Lycum fluuium, sophista, scripsit cōmētarium in Hermogenis artem, & Minuciani progymnasmata, & alia.

Menāder Protector historicus, sic de

fese scribit: Mihi pater est Euphrates Byzantinus, minimè ille quidem eruditus. Herodotus mihi frater est, qui legū doctrina degustata, ab eo studio recessit. Ego uerò & leges non negligendas esse, & ad finem laborum perueniendum existimaui: idq; feci ut licuit, minimè tamē eius studij professione sum usus. Neque enim cordi mihi erat causas agere, aut regiā porticū frequentare, & eloquētiæ facultate cūras aliorū in me transferre. Itaq; reb. seriis neglectis, amplexus pessima hianti ore circuiui. Ac placuere mihi strepitus (*χρωμάτων*, colorum, f. *ἀρμάτων*) curruū, & equorū decursiones, atq; etiā pantomimorū saltatio. Adhęc, & palæstras sum ingressus: eoq; demētiæ ueni, ut & penulā exuerē, & uestē illi proximā, & quicquid ad uiræ ornatū facit. Po

steaquā uerò Mauriciū imperatoriā potestatem suscepit, cū sollicit⁹ maximè de populo, tum Musarū amator, & poematū atq; historiarū audis auditor, ut qui & magnā partem noctis in iis studiis consumeret, & pecuniis hebetiora ingenia acueret & excitaret: perlibenter egotum oberrans, & eger animo, quod non ea quibus esset opus haberem: reputabam, non decere me frustrā oberrare. Itaque ne prorsus nihil agerem, hanc historiam scribēdam suscepi, ab obitu Agathie auspiciatus.

MENDA, urbs ab Eretrienfibus cōdita.

MENDE, urbs una ex Pellenais: unde Mendæus.

MENDEN appellant Pana Aegyptij, à caprino uultu: eūq; colunt, ut pro creatricis facultatis præsidem (est enim salax hoc animal) itaq; uenerantur, ut capris non uescantur.

MENDESII edes fuit apud Aegyptios, in qua simulacrū fuit caprinis pedibus, intento inguine.

μενδησιον κέρα.) Mendesium cornu: id est, ostium Nili.

MENECRATES comicus, de cuius fabulis est Manector, siue Hermionēsis.

Menecrates, Syracusanus medicus, qui sacrum morbum curabat, nullā mercedem accipiebat: sed à sanatis postulabat, ut se ipsius seruos esse faterentur: seque Iouem appellabat, & deos quos sanauerat, nomine cuiq; indito, alij Mercurij, alij Apollinis.

MENELAVS, frater Philippi, à patre: ut Demosthenes tradit in Philippicis.

Menelaus Aegæus, poeta heroicus,

Doctus, sed ignauus & uoluptarius.

Mauricius imperator.

Paralipomena Agathie.

Pana.

Huic rigidum cornu auribus inguine erat.

ὁ φιλοπῶτα μνηστῆρα ὑόχαινε.

Thebaidem scripsit libris 12, & alia.

μενετοί θεοί, καὶ μὴ ἀποδιδοῦσι μισηταίαις.)
Dij sunt placabiles, nec statim flagitia
ulciscuntur.

MENIPPVS, comicus, cuius fabulæ
sunt Cercopes, & aliæ.

*Hem tibi ui-
rum politi-
cum.*

μείνω.) Olympias in suis cōsiliis pseue-
rabat. Menō Atheniēsis haud obscurē di-
uitias appetebat, & magistratus, quō pl⁹
acciperet: & honorari cupiebat, ut plus
lucraretur: & potētissimorum amicitias
ambiebat, ne facinorū suorum daret pœ-
nas. Expeditissimā cōficiendi quæ uellet
uiā, fraudes, mendacia, periuria credere:
candorē & ueritatem stulticiam putare.
Amani ab eo neminem cōstabat: cui ue-
rō se amicū profitebatur, ei haud obscu-
rē insidiabatur. Hostem nullum deride-
bat: sed quasi familiares suos omnes de-
rideret, ita perpetuō loquebatur. Hostiū
possessioib. non insidiabatur (difficul-
ter enim auferri putabat res eorū, q̄ eas
custodirent) sed res amicorum, solū se
scire putabat, incustoditas facilimē sur-
ripi. Quos periuros & iniurios esse no-
rat, ut probe armatos metuebat. Viris au-
tem sanctis & ueri amantibus, ut effœ-
minatis utebatur. Sicut alij religione &
iusticia gloriantur: ita Menon facultate
fallendi, commentis mendaciorum, &
derisu amicorum gloriabatur. Non cal-
lidum neq; uersurum, rudem & indoctū
iudicabat. Apud quos primo loco esse
cupiebat, * principes amicorum calum-
niando, parādas esse amicitias opinaba-
tur. Societate iniuriarum efficere stude-
bat, ut milites dicto audientes haberet.
Coli & obseruari se uolebat, ostentans
se & posse & uelle facere iniuriam. Si q̄s
ab eo descuisset: in beneficij loco com-
memorabat, quod familiaritate eius u-
sus, eum non perdidisset.

μεραρχία.) Merarchiæ sunt duæ chili-
archiæ uirorum, 2048. Appellant & Te-
los; & Merarcham Telarcham.

μερῆς ἔπιξι, ἢ μερῆς ἔπιγει.) Cum robu-
stiores uictum imbecilliorum raperent,
eosq; iugularent: cum se defendere illi
non possent: excogitata est partitio, & e-
quam quolibet partem accipiente, cla-
marum: Portio, non iugulatio: uel, Por-
tio non iugular.

μερίτης.) Polybius: Custos statim ape-
rit, sperās ad se quoq; aliquid prædæ per-
uenturū: quod eorū quæ apportarentur
particeps esse consuesset.

μερμερόης.) Mermeroes nobis signifi-

cat, non esse bonam regionem, neq; ar-
mis uindicandam, neque regia expedi-
tione dignam: sed esse ex gentibus Cau-
casi accolis.

MEROE, insula Oceani. *εἰ καὶ πλεῖ-
ρω μερόης πὸν ἰχθυὸν ἐρείσεις.)* Etiāsi ultra Me-
roen tuum uestigium fixeris.

MEROPIS, Cos insula.

MESSAPIONEM tyrannū Proxenus
Atheniensibus ait intulisse bellum.

μεσεγγύημα.) Pecunia deposita apud
sequestrem, communem amicum, quō
rata ea sint, quæ duo inter sese pepige-
rint in rebus parum probatis, quæq; non
sunt è republica.

μεσοβασιλεύς.) Interrex. Post mortem
Romuli, cum Romæ interregnum esset,
annum totum Senatus auctoritatem re-
rū cōmuniū administrandarum habuit,
quinq; dierū principatu illustriorib. sena-
toribus per successionem delato, quos
Interreges nominarunt.

μεσολαβηθεῖς.) Filio persuasit, si ipse fa-
tis interciperetur, ut bellum Romanis
inferret.

MESOMEDES Cretensis, lyricus, A-
driani temporibus, siue libertus eius, si-
ue ex præcipuis amicis. Scripsit in laudē
Antinoi, deliciarū Adriani, & alia diuer-
sa carmina. * Antonin⁹ Syllæ sepulchrū
peruestigatū instaurauit, & Mesomedi-
cenotaphium excitauit: huic, quod & ci-
thara canere didicisset: illi, qd̄ eius cru-
delitatem imitabatur.

μέσον.) Medium, quod paris & æqui
est particeps. Nam in moralibus uirtuti-
bus, excessus & defectus inter se contra-
rij, in uitio sunt: habitus autem inter eos
interiecti, sunt alterius generis, & ad uir-
tutem referuntur. Fit autem, ut non me-
diæ modō sint uirtutes, sed & utriq; ex-
tremis contrariæ. Nam è paruo & ma-
gno, quorū hoc in excessu, illud in defe-
ctu cernitur, id quod inter ea interiectū
est, par & æquale eodem genere conti-
netur. Est igitur propriè medium, quod
cōmitione extremorum est tale: necel-
sarioque sub eo genere est, sub quo sunt
extrema. Virtus autem nō ita media est
uirtuorum. Aequiuocè enim dicitur me-
diū. Nam in circulo mediū dicitur, cen-
trum. Sed & in terminis medius dicitur,
qui alteri subijcitur, de altero prædica-
tur: atq; ad eō qui bis sumitur in cōple-
xionibus propositionū, & similibus. Di-
citur enim medius, si utriusque extremi
sit particeps. Positu enim & mitione, &
tem.

teperie affectionis, in omnibus causam
medius habet. Homerus:

εις μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε,

In medium utrisq; iudicate: non est, in
mediū pgressi, sed mediè iudicate, neq;
illi gratificātes, neq; mihi. Deinde subij-
cit, ἐδ' ἐπ' ἀρωγῇ, Neq; opitulādi gratia. ἐ-
γὼ δ' ἔχομαι μέσος, Ego medius teneor. i.
uictus sum: à similitudine pugilū. Medie-
tas & modus nō potest plus & minus fi-
eri: excessus uerò & defectus, potest: qui
quia infinitè procedit, eò infinitā dyadē
cum dixerunt. ἀόριστος δὲ δύναμις.

μεσρέμ.) Mesrem Chami F. à quo etiā
Aegyptus Mesrē, quæ nūc Meser dicitur.
Chami tabernacula, id est, Aegyptus.

μέτα.) O' improbum caput: nihil hæc
ad te, nihil.

Hæc regio tantundem mea refert,

Quantum uestra. Doleo autem & fero,

Urbs omnia agrè negocia.

μεταβολή.) Mutatio fit quatuor modis:
corruptione, alteratione, incrementō, de-
crementō. & in quatuor cernitur catego-
riis: in essentia, ut ort⁹ & interitus: in quā-
titate, ut incrementū & decrementū: in
qualitate, ut alteratio, cuiusmodi est fie-
ri nigrū, fieri candidū: in loco, ut sursum,
deorsum: in Lyceō, in foro. Magis tamē
ad motionē pertinet mutatio. Quod e-
nim mouetur, esse oportet ut moueāt.
quod uerò fit aut interit, non manet qd
fuit (ἐπὶ κινέμενον, cū mouetur) & quia
id quod mouetur in eo ipso subiecto ha-
bet mutationē, motu nihil ad essentiam
subiecti cōferēte. Sed quod oritur & in-
terit, non in subiecto oritur, sed uelut è
materia in formam mutatur id quod o-
ritur, & interit uicissim.

μεταβολή.) Est etiam mutatio, quæ bis
in idem fit inclinatio, in tergū uultus ar-
matorum transferens: aut duo discrimi-
na, unum ab hostibus, quod & epuram
uocant, alterum ad hostes. Alij sic eā de-
scribunt. Mutatio est, translatio prioris
superficieij, ad superficiem, quæ in cauda
est, aut ab hac in contrariam. ac muta-
tio ab hostib. fit, cū bis inclinarint in ha-
stam: ad hostes, cum bis in clypeum.

μη νοσήντων μαινέσθαι καλόν.) Cum ægro
tis insanire pulchrum est. Mores accom-
modandi sunt iis qui adsunt. Huic illud
simile est, ὁ μαυνομένοις μὴ συμμάνομεν,
ἐπὶ μαινέσθαι: Qui cum insanis non insa-
nit, is insanit.

ΜΕΤΑΓΕΝΕΣ Atheniensis, serui fi-
lius, comicus. ex fabulis eius sunt, Aure;

Māmacuthus, Thuriopersæ, Philothy-
tes, Homerus siue Ascetæ.

μεταγειτνίων.) Metagitnion, alter men-
sis apud Athenienses, quo Apollini Me-
tagitnio sacrificant.

μεταδιδάξαι.) Neq; duci aliud docenti
parebāt: neq; quiritante illo & supplicā-
te, precibus mouebantur.

μετάδ' ἐνδραϊστου.) Imperti egen-
ti panem.

μη λίσθειον ὠδόν.) Post Lesbiū cantorē.
Prouerbiū de iis dicitur qui secundas fe-
runt. nam Lacedæmonij Lesbios citha-
rædos primos aduocabant. Cum enim
urbs eorum inquieta esset: oraculo iussi
sunt Lesbium accersere cantorem. Itaq;
Terpandrū, ob eādem exulantem, An-
tissa accersitū, in Syssitiis cum audirent,
acquieuerunt. Lacedæmonij in se ditio-
ne Lesbo accersuerunt musicū Terpan-
drū, qui animos eorū cōposuit, se ditio-
nēq; cōpescuit. Si quando igitur musicū
aliquē audiebāt Lacedæmonij, dicebāt:
Post Lebium cantorem.

μεταλλεύει.) τῷ τι μεταλλεύεις ἔτον μυχόν
ὦ φιλόλυχνε: Quid uerò angelum hunc
perscrutaris Philolychne? id est, amans
lucernarum.

μεταλλεύει.) Faunus filius Pici, qui & Iu-
piter, quē de stellæ errātis nomine Mer-
curium appellarunt, metallum inuenit
auri & argenti & ferri: eorumq; fabricā
tradidit Occidentalibus. Vnde à popula-
ribus dator diuitiarum est appellatus.

μεταμαθεῖν.) Si nunc saltem id quod è
re uestra est, amplexi fueritis: nihilo de-
teriore conditione eritis. Aristophanes
in Pluto: Non mutares ingenium? Non
si mihi dares Plutum ipsum, aut Bat-
ti silphium.

μεταμέλεια.) Pœnitentia, affect⁹ huma-
nus. In Deū enim nulla cadit pœnitētia.
In mutationes uerò certo cōsilio res hu-
manas finit incidere. sicut ludæorū sacer-
dotium terminauit: & regnū Assyriorū,
Babylonis, Macedonum sustulit.

μετὰ μουσῶν.) Cum Musis. De erudi-
to, aut communiter, de indocto erudito
rum consuetudine utente. Legendum
est cum gestu.

μεταξὺ.) Traianus societate laborū le-
uabat multitudinis defatigationē, & in-
ter proficiscendū aliās aliter ordinabat.
Alexander inter bibendum, & ebrietate
incensus, rixari cum Clito cœpit: & ha-
sta satelliti rapta, quasi furore percitus,
Clitum traiecit.

Contumacia.

Terpander
Lesbius.

Iupiter Picus.
Faunus.
Metalla.

Vices rerum
humanarum,
Deo immobi-
li.

Hæsitacionis
remedium ab
erratio à pro
posito.
Socrates.

μεταξυλογία.) Cū intermisso paulisper
proposito, alia de re uerba fiunt.

μεταπήδα.) Celeriter cū hæsitatis, ad aliam
sententiā transilito. Hoc dicto Socrate uult
deridere, ut qui in quæstionibus uexetur, &
præ angustis aliò transiliat. Docet igitur eū,
sicubi aliqua de re dubitatis, celeriter ad
aliā sententiā transilito. Qui aut aliq præcipit,
ipse nimirum periclitatus est ea quæ præcipit.

μεταπίνοιον.) Iusticiam, inspectricem
uniuersi, Metapœnion, id est uindicem siue
ultricē appellat, scelerū cōsecatricē.

μετὶ τῶν ἐν μαραθῶνι μάχῃ: κη, μετὶ τὸν πόλεμον ἢ συμμαχία.) Post Marathoniā pugnam:
& Finito bello, auxilia. De iis qui rei gerendæ
tempus negligunt, seroque ueniunt.

μετὰ φερε σωτῶν.) Mutari nos decet, & rem
gerendam suscipere.

μεταχρονία (μεταχθονία.)

πῆς γὰρ ἐμοὶ σομοιοδὸς ἐπέξει; ἢ ὡς σε διδάξω
ὅτι ἔστι πόντιο μεταχρονίῳ ποτιέσθαι;

Aquila.
Cocleæ.

Quæ nam mihi abs te digna merces dabitur,
Si te docuero sublimem supra pontū & tellurem
uolitare?

μέταγος.) Adeò mēdic⁹ obiit, & inops
à pecunia, ut è publico sepeliretur.

μετεβάλετο.) Simulatq; in conspectum
uenit, defecit ad hostes.

μετέθετο.) Homo (κτὶ) πάντα νεώτερος) per
omnia iunior, & magis etiā principatu elatus,
ultrò se contulit ad Barbarum.

μετεμελήθη.) Pœnitentia in Deo non est.
Sed pœnitentiam dicit, castigationis cessationem
seu finem.

μετεξέτεροι.) Herodotus: Horū alij cubitū,
alij ad ludendā aleam abierunt.

μετεωρολόγων.) Bœotios rebus secundis
elatos Chabrias castigauit.

μετεωροκοπέιν.) Temerè & frustra laborare.
Philosophos Aristophanes in Nubibus
μετεωρολέγους appellat, quòd de rebus
coelestibus garriant.

μέτεωρο.) Satellites sublimē arreptū Syphacē,
ad Triacontopoda perlatū (loci nomen id est,
à xxx pedibus factū) deiecerunt. Erant animis
dubiis & incertis, quòd res euasura esset.

μετεωροφάνες.) Quasi sublimimpositores,
aut sublimicaluinos dicas, qui cōmemoratione
rerum sublimium decipiunt homines.

μέτφο.) Ob iniustas cædes uindicta persecuta
est Athenienses, sterilitate afflictos.

μετῶν.) Aristophanes: Ne fur quidem ullus
erit, ditatis omnibus. Quis enim

furaretur, cum haberet ipse?

μέτων.) Meton medicus & astronomus optimus
fuit. Huius est annus qui Metonis dicitur: & eius
donariū & monumentum quoddam in Colono esse
dicit Callistratus, siue fontem eò induxerit, siue
simulacrum aut aliquid aliud astronomicum
parauerit.

μετρεῖτω.) Aristophanes: πρὸς πῶσι μετρεῖτω,
frumentū esurientib. metiatur.

μέτρησον.) Hesiodus: Cura, ut bene tibi metiatur
uicinus: bene etiā reddito. Theopompus in
Cauponibus: Imperti, aut mutuò dato, aut
primū accipe.

μετριοπαθεῖν.) Aristoteles ait, sapientē moderatis
quidem esse affectibus, sed non expertem esse
affectuum. ἀριστοτέλης λέγει τὸν σφόδρον μετριοπαθῆ μὴ εἶναι,
ἀπὸ τῆς δὲ μὴ εἶναι.

μέτριος.) Mediocris, uel moderatus, siue is qui
(μεμετρημένη, dimensas.) modicas facultates
habet: siue qui est ingenio moderato.

μέτριοι.) Athenis Seleuciam Syriæ profectos
Asclepiodorus, mores hominū cōsiderabat, & in
toto illo circuitu se in tres tantū moderatos
homines dicebat incidisse: Ilapīū philosophū
Antiochiæ Laodiceæ Syriæ altera urbe. Marē
iustissimū nostræ ætatis hominum: & Domnum
philosophū cognomēto Aristidē.

μετρηόμοι.) Magistratus quidam Athenis
fuit, xv uiroꝝ in Piræo, nouem in urbe: cui
curæ erat, ut uēditores iustis mensuris uterentur.

μέτρω ὕδωρ πίνοντες, ἀμέτρως μάλα ἔδιντες.) Mensura
aquā bibentes, sine mensura placentas edentes.
Sybaritæ, homines insolentes & ebriosi, à
Crotoniatis interierunt. Horū reliquiis hoc
oraculum datū est, quod in prouerbum abiit.

μετρίκιον.) Inquilinus seu incola est, qui in
alia urbe natus, in alia habitat, neque ad breue
tempus ibi uersatur ut hospes aut peregrinus.
Soluebat aut quotannis 12 drachmas uir,
mulier 6. Soluente matre, nihil soluere
filius: filio, mater. Idē tributū & serui à
dominis manumissi pēdebant. Accessisse
ferunt & triobolum, quod fortassè publicano
daretur. Id tributum qui non pēdebant
inquilini, ad (πωλητὰς uenditores) ciues
adducti, si cōuicti essent, uendebātur. Inquilinos
etiā naues conscendere iuebant, ut Demosthenes
in Philippicis significat. Eosdē Comici
σκαφέας uocant, quòd in pompis scarpinas
ferrent.

Inquilini, pa
boraci. Aristop
ciuum dico.
Mutare
de integro aues
supra m
qui supra m
adducere: u
aut deficiat.
Phratres int
pondere iu
dare licebat.
circūstābā
minus est, per i
Eam ouē opo
pōdere, prop
dāφης γ
laur
De clamoris.
Ad angendam
toto animo
quā Socr
ueritatis. Nam
disputacionib
parere no
Xenophon: C
dicebat: Ne
extenua res h
uone minor s
inuenire
Callimachus: γ
καὶ σὺ μὴ
me mortē uoca
pōste mortuū
καὶ σὺ μὴ
icio.
ἀμύχη
Ne spina qui
ppē quidē
me aberit ist
ἀμύχη.) Non n
contemnū
καὶ σὺ μὴ
De homine
μὴ μετρί
Deis qui unā
nolunt.
καὶ σὺ μὴ
ἐμ αὐτῶ
quā fuerim ali
eius diuicē &
καὶ σὺ μὴ
ne mulier qu
fuit.
De Colchi
ut ita dicā

μέτοικος.) Inquilini, pars ciuium uilis, ut paleæ hordei. Aristophanes: Inquilinos paleas ciuium dico.

μειωνισσαδω.) Mutare inauspicatū augurium: de integro aues consulere.

μῆρι τῶν ἀμφωτίδων.) Vsq; ad ambas aures. De ijs qui supra modū repleti sunt.

μειαγωγῆν τὴν τραγωδίαν.) Tragœdiam ad libram adducere: id est, expendere nūc redundet aut deficiat. Cū aliquis filium adultū ad Phratores introducebat, uicti mam certo pondere iuxta eū statuebat, nec minus dare licebat. Ea oue lancibus imposita, qui circūstabāt, μῆιον μῆιον, id est minus minus est, per iocū & derisum clamitabāt. Eam ouē oportebat minus habere certo pōdere, propter ostētatores.

μείζονα βοῶν δάφνης χλωρῆς καιομένης.) Magis uociferatur lauro, quæ uiridis crematur. De clamoribus.

μῆιον.) Ad augendam uirtutē, & uitia minuenda, toto animo incumbere, nihilominus quàm Socrates ad inuestigationem ueritatis. Nam is quoq; à xxx tyrannis, disputationibus interdictus, illi interdicto parēre non potuit.

μῆια.) Xenophon: Cyrus Araspæ exploratori dicebat: Ne minores facito ueris, neq; extenua res hostiū. præstat enim eas opinione minores uidere, quàm auditis maiores inuenire.

μῆ.) Callimachus: ἠρνεόμην θανάτοιο πάλαι καλέοντες ἀκῆσαι μὴ μεταδῶν. Negauit pridē me mortē uocantē exaudire, * ut paulo pōst te mortuum deplorarem.

μὴ δόποσπορακίσης με.) Ne me in malam rem eijcito.

μῆδ' ἀκαστα ἀμύξῃ τὸς ἀραθῆς, μῆδ' αὐπλάδι.) Ne spina quidē pupugerit bonos, ac ne ppē quidē accesserit. Hoc est, procul à me aberit istud quod dicis.

μῆδ' ἀμελῶ.) Non negligo. De ijs qui aliquid contempnunt.

μῆδ' ἀρφορὸς κινεῖν.) Ne festucam quidē mouere. De homine quieto.

μῆδ' ἐμέλι, μῆδ' ἐμελίσας.) Nec mel, nec apes. De ijs qui unā cum bono, mali aliquid ferre nolunt.

μῆδ' ἐν μακρῶν ἀπέλθης.) Ne longius abire. μῆδ' ἐν πῶτι εἶλω ἄλλο πῶλῶ θεῶ φίλος.) Nil unquā fuerim aliud, nisi Deo charus, Dū sub eius ditiōe & potētia numeror.

μῆποτε δαλδύσαι γυνὴ δέσποινά γρηται.) Absit, ne mulier quæ seruitutem seruijt, domina fiat.

MEDEA Colchica, Aetææ filia, ueneficissima (ut ita dicā) omniū mulierū, ef-

fecit ut Iason ignē spirātib; tauris aratro iunctis, citra noxā terrā pscinderet. Itaq; aureo uellere potitus, Medeā abduxit.

μηδικὸς ἔρανος.) Medicis tēporibus decretum factum est, ut quisq; pro uirili tributum conferret.

μηδισμός.) Pausania Persicæ proditiōnis conuictō, in idem crimen & Themistocles uocatus est.

μὴ δῶτε τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ.) Ne date sancta canibus.

μῆθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπερῶχθε, μῆθ' ἐπλάθῃς. χρόνος γδ' εὐμαρῆς θεός.) Neq; ultrā quāmsat est exerceto inimicitias, neq; obliuiscere. Tempus enim commodus Deus est. f. καμρὸς Modus.

μῆθ' ὑπὸ νεότητος θρασυέσθαι, μῆθ' ὑπὸ γήρως ἀμβλυέσθαι.) Neq; adolescentia insolēscas, neq; senectute hebescas.

μὴ κινεῖν καμαρίναν, ἀκίνητος γδ' ἀμείνων.) Ne mouete Camarinā: immotā em esse præstat. De ijs qui sibijpsi nocēt. Camarinā aiunt paludē esse, urbi eiusdē nominis uicinā: quā cū Camarinai aliō deriuaturi essent, oraculo moniti sunt, ne id facerent: sed cū Deo non obtemperassent, damnū eos fecisse. Alij Camarinam foetidā stirpem esse dicūt, cuius ramos agitados peius etiam olere.

μὴ κινεῖν ἀκίνητα, μῆδ' ἀκρω δακτύλω. μὴ κινεῖν κακὸν εὐκείμενον.) Ea quæ mouenda nō sunt, ne extremo quidē digito moueto. Ne moueto malū bene sitū. In eos q; sibi ipsi per ignorantia mala accersunt.

μῆκος Φάλαγγος.) Longitudo phalāgis. Prima cohors ē manipulorū ductorib; quæ rectā extēdit, à cornu ad cornu pertinens. Vocatur & facies & os, & frōs, & acies, & protolochia, & protofatis. Series hāc pari ordine insequens, alterū iugū dicit, & tertia tertiū, & sic deinceps.

μηκύβερνα.) Mecyberna, Thraciæ urbs, stadijs 20 distans Olyntho.

μήλιος ἠρακλῆς.) Melius Hercules. De uilibus. Nam cū bos effugisset, quē Herculi immolaturi erāt, (μῆλον, ouē) malū quatuor ramis impositum sacrificarunt.

μήλης ἐντεθείσης.) Mele (medicū quoddam instrumentū est) oculo inserta, non percipimus sensilia: neq; interiectum & quemuis aerem, sed illuminatum. Et hāc causa est, cur sensus sua sensilia non percipiant.

μηλιακὸν πλοῖον.) Meliacū nauigium. De ueteribus & perfluentibus nauigijs. Tradūt Hippoten, in coloniam abiturū, eos qui nauigare unā recusarēt, execratum:

tum: precatum esse, ne unquam solidam haberet nauē, & ut parerent mulieribus.

MELOBIVS unus ē 30 tyrānis apud Athenienses, cuius meminit Hyperides in oratione contra Autoclem.

μηλόβοτος.) Deliberanti quomodo tractanda urbs esset, Thebani autores fuerunt, ut Attica in ouiu pascua conuerteretur. Phocenses uerò sunt refragati.

μη λόγους ἀντ' ἀλφίτων.) Ne uerba p fari 10 na. De ijs qui facta, nō uerba postulant.

μηλος.) Melus, & urbs & insula.

μηλω βληθῶσαι.) Malo petitū esse. De ijs qui ad amorem inuitantur.

μη με παρόψει.) Ne me neglexeris.

μη μοί ποτ' ἔλθης ὅτι ἐγὼ πρᾶτιω καλῶς.) Ne quādo ad me uenias, cum benè mecum agitur. id est, malè. Prouerbiū in eos, q̄ in piculis amicos deserūt. Aristophanes p̄ lusū: κακῶς in καλῶς mutauit. 20

μνωαγύρτης.) Menagyrtēs Rheæ sacerdos, qui singulis mēsihus stipē colligit.

μνωās.) Cū aedes S. Menæ repurgaretur, magna multitudo ossium gigantum in ampla quadam fossa est reperta. Quæ Anastasius imperator conspicatus, in palatio ut rem admirabilem reposuit.

Ossa gigantum.

μνωινγξ.) Meninx, membrana cerebrū tegens. Verūm si is qui Meningophylax dicitur, id est custos, impositus menigi 30 fuerit: animal & sensu & motu priuatur. Sensus enim à cerebro incipientes, per neruos usq; ad sensoria procedunt. Procedit igitur & audiendi uis usq; ad radices aurium, quas Meningas uocant. Est autem neruus peruius, procedēs à cerebro, in quo meatu est (τὸ ἀπικθὲν. f. ἀπικθὲν, ac potius ἀκυστικθὲν) audiens spiritus. Est enim aer quidam in cavitae auris inclusus, menigi & membranæ (συμφυγής) con-

iunctus. Is aer ab externo aere strepitus seu sonos accipiens, præditus & ipse personandi facultate, per sese in meningem illos transmittit. Pròdit autem à latiore meatu meningis. Neq; uerò existimandum est (τῶ μόνον. f. τῶτον πὸν ἀέρα, hūc aerem) hoc solū aerem, etsi cōiunctus est, eò etiam esse incorruptibilem, ut unum & eundem numero. Est enim secundum

partes corruptibilis, & generabilis, ut & 30 reliquum hominis corpus. Sine medio autē recipit externi aeris accessum. Quare etiam à magno strepitu afficitur auditus, externo aere uehementer impulsus, & ui impellente aerem coniunctum, qui est in auribus, & sæpe cū dissipante. Propter actiones etiā periculosas, ut si aqua

subeatur, inædificatus est hic aer, ad custodiā sensorij. Proptereaq; anfractuum instar fecit Natura meatus auriū, ne quid facile ingrediatur, & meningem feriat.

μη πάντα κατὰ βόου (εὐξή uota facies) 592
εξεις.) Non omnia contra bouem habebis. Monet hoc dicto, non in uotis ponēda esse omnia, & spe diuina: sed & per nos aliquid agendum.

μη παιδι μάχαυραν.) Ne puero gladiū uel τὰ κρινά, Rempublicam. In eos qui temerè aliquid alijs tradunt.

μη πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πλῖνεν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογέμενον.) Ne sapius ad eundem impingito lapidem, cū certam habeas occasionem.

μη πωγε μηπω.) Nondum sanè, nondū. Cōduplicatio dicitur hæc figura sermonis, cum bis ijsdem nominibus utimur, facitq; orationem acrem & uehementē. Qui enim terret, ei mora est opus.

μη πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα.) Ne aduersus me uaria: uel, Nihil ad me calliditates.

μη πρὸς λέοντα δορκὰς ἀψομαι μάχης.) Nū ego caprea cū leone pugnā suscipiam? De ijs qui sunt uiribus impares.

MESTARNE, urbs Cilicum.

μη σῆγε μελαμπύγῃ τύχης: Ne in Melampyrum, id est nigris natibus uirū, hoc est fortem incidas. In homines iniquos, ne pœnas dent facinorum.

μη τε νῆιν, μήτε γράμματα ὀπίσται.) Neq; natate, neq; literas scire. De profus indoctis. Nam apud Athenienses statim à puero discebant natate & literas.

μητε πλάσων, μήτε μιμηθῶν.) Imaginem neq; fictam, neq; pictam sui esse uoluit Agesilaus.

μη τῆνε.) Ne cessa, nectardus esto, ne morare, ne proroga, ne cineres fugiens in prunas incidas.

μητιν ἔλαφροι.) Consilio leues, uacordes, qui non firmiter neque constanter sapiunt.

μη τὸν ἐμὸν οἶκει νῆν' ἔχεις γδ οἰκίαν.) Ne in meo habitā animo: habes enim aedes, uel, ἐγὼ γδ δέκεσω, Ego enim satis ero.

μη τῶ λέγοντι (ἱοδ.) Ne sis in potestate dicentis.

μη πείθῃς τῆς Διᾶβάλλουσι.) Ne obtempēra criminatoribus.

μητραγύρτης.) Quidā profectus in Atticam initiabat mulieres matri deorum, ut illi aiunt. Athenienses uerò cū in barathrum præcipitatum occiderūt. Græsante autem pestilentia, oraculum acceperunt: Placandū esse interfectum. Itaq; 30
αδία

edificauerunt curiam, quo in loco Metragyrten sustulerant: eamq; circumseptam matri deorum consecrarunt, etiā statua Metragyrta erecta. Vtebantur autē Metroo pro curia, & custodia legum, barathro etiam expleto.

μητρὶ ὡλακλιῶν καλὸν εἶς ὄναρ τόδε.) Matre amplecti, bonū est somniū. (serūt. μητροπέλεις.) Metropoles, q̄ colonias metrophanes Eucarpia Phrygiae Sophistes, scripsit de Phrygia ipse libros 2. De formis orationum, de Statibus, in Hermogenis artem commentarium, in Aristidem commentarium.

Metrophanes, Corneliani oratoris F. Lebadiensis (ea Bœotia urbs est) scripsit de characterib. seu dicēdi generib. Platonis, Xenophōtis, Nicostrati, Philostrati, declamationes, orationes panegyricas.

Alius, ex genere Lacharis, infans ad huc puer subitō exclamauit, Ego sum Aristophanes caluus: cū nondū quicquā tale audiisset. Iis uerō qui audierāt rogantibus, quid dixisset? se quicquā corū nosse negabat. Cōtra hunc Metrophanē orationem scripsit Superianus sophista. μητρωακὴ ἡμέρα.) Dies sacri matri deorum, Romanis, & ante hos Phrygibus solennes.

μηχανορράφῳ.) Subornato mago, talium sutelarū cōcinnatore. Sophocles: Equidem hac & cetera omnia Dixerim hominibus machinari deos.

μηχῶ.) Eodem die tale commentum exagitaui. Perforatum enim cū posuisset manu cribrum bene per densos luncos, soles plures representauit.

μία λόχη & τρεῖς Φεῖ δύο ἐριθῆκες.) Vnum fruticetum non alit duos erithacos. De ijs qui parua ex re lucrum quærunt. Eri- thacus auis est solitaria.

μία μάστιξ πάντα ἐλαύνει.) Vnum flagellum omnes impellit. De re facili.

μαρὰ κεφαλή.) Sceleratum caput, sicut charū caput. E' principe parte corporis totum significat uirum. Aristophanes:

Scelste, parricida, grassator. Rursus me iisdem nominibus, & pluribus appella. An nescis me cōuicijs multis audiendis delectari? Plato: Ab homine scelsto munera neq; uirum bonū, neq; deum unquam rectū est accipere. Irritus igitur est multus erga deos nefariorum hominū labor: sanctorum uerō opportunissimus.

μαρῶ.) Aristophanes: O improbe & audax & impudens tu, Et scelerate & con- scelerate, & scelestissime. Quod nam tibi

nomen sit, non dices scelestissime? Cuias es? dic mihi scelestissime. Non mehercule mortem effugies, Nisi mihi dixeris quod tibi nomen sit scelestissime. Trygaus Athmonensis solers uinitor. Nō sycophanta, neq; amāsitium. Cui autem aduenis? Ut carnes has tibi afferam. O Dilacronion, o Glisbrom (o uespertine Saturne, o Tenacule) ne tibi amplius uidear scelestissimus.

μία χελιδὼν ἑὰρ & πιεῖ.) Vna hirūdo nō facit uer. Prouerbiale est. Quid autē dicit? Vnus dies sapientē non perficit: nec unus infaustus dies eum indoctū facit.

μίδας.) Midas auri ille amator, conditor urbis quæ nūc Ancyra dicitur. Prouerbiū: μίδας ὄντ' ὅτε ἔχει, Midas asini aures habet. Aliud prouerbiū, μίδας ὁ ἐκ κύβοις (εὐβολώτατ' εὐβόλοισι), Midas in alea prudentissimus: uel, prosperissimus. Est enim Midas, iactus nomen.

MIDAS Phrygū rex, aures asini habere dictus est: uel quod multos haberet delatores ὡπακῆς (asinus enim, excepto mure, alijs animalib. acutius audit) uel quod Phrygium pagum occupasset, qui Aures asini dicebatur. Huic ferunt Pactolum auro fluxisse: eumq; fecisse uotum, ut quicquid contrectasset, aurū fieret. Alij dicunt, eum, quod Bacchum aliquando reprehēdisset, mutatū esse in asinū: uel q̄ Bacchicos ministros streuntes læsisset, asininas aures illi fuisse additas: uel q̄ aures magnas habuerit. Dicitur prouerbiū (ὅτι τῶν μηδὲν λαμβανόντων) de ijs q̄ minimē latent: uel, de ijs q̄s nihil lateret.

μιασμαία.) Impuræ nuptiæ: Sethi, Enochi & Enosi filij, Dei filij intelligantur, qui uicti libidine, ad filias Cain sunt ingressi. unde orti Gigantes, propter iustum, robusti & maximi: propter iniustum & profanum, improbi & pessimi.

Mithæcus grāmaticus, scripsit de condimētis opsoniorū, de uenatiōe, & alia.

MITHRAN Persæ Solē esse censent, multasq; illi uictimas immolāt. Neq; illi quisquā initiari potest, nisi per quosdam suppliciorum gradus se sanctum & a malis immunem esse probarit.

μικρὸν κακόν, μέγα ἀγαθόν.) Paruū malū, magnū bonū. Interdū enim parū malū magnorū causa fit bonorū: ut & contrā.

μικρὸν τῆ ὀβολῆ τιμίον. (Parui.) Ferē oboli precio, Dicitur de improbis.

μικρὸς γε μὴν ἔτος, ἀλλὰ πᾶν κακόν.) Parua qdē statura hic est, sed oē malum. Aristophanes de Nicarcho sycophanta.

μικρὸς, ἡλίκες μόλων.) Paruū, quātus Molon.

Ion. De admodū breui statura. Duo fuerūt Molones, ambo histriones & fures.

μικρὸς ὁ σὸς ἀὲν πῶλος.) Paruus tuus semper est pullus. De ijs q̄ se ob staturā breuitatem iuuenes esse dicunt.

μίλακος ὄζειν ἑ ἀπαγαμοσύης.) Milacē redolere, & ocium: id est, bene olere, & securum esse. Aristophanes.

μίλιον.) Milium, mensura terrā: id est, 1000 passus, decem milliaria habent stadia 80. stadium, pedes habet 600.

Statua. *μίλιον.*) Miliū, Byzātij locus. In fornicē Milij statuae sunt Constantini & Helenae. Ibidem & crux est, & Fortuna ciuitatis, itēq; Sophiā uxoris (*ἐν τετρασύνιπποις πυρίνοις, triticeis: sed æquē absurdum*) Iustini, & Arabiā filia eius, & Helenae cōsobrinā eius, & Arcadij, & Theodosij filij eius propē statuam Theodosij, equestres ambæ. In Milio cū quatuor igneis equis currus uolitans fuit iuxta duas columnas ab antiquis temporibus. Ibi *ἐν Φημίθῃ, Imperator salutatus*) laudat⁹ est Cōstantinus Azocio uictō. Nam & Byzas ibi (rex appellatus) laudatus fuit. Cū autē is currus in Hippōdromum, satellitibus cōmitantibus, delatus esset, sigillū nouum à Constantino est paratū, quod à Sole ferret: Fortuna urbis in os ingrediebatur, & coronatū exhibat. Collocabatur autē in senatu usq; ad natalē urbis. Sed quia in capite illius crucē sculpserat Cōstantinus: Iulianus id in fossa obruit.

MILIO Crotoniates, luctādo sex continuas Olympiades uicit: septima uerō *Mnāsithew.* Mnāsithew ciuem suū, iuuenē, & propē cōsistere nolentē, uincere nō potuit. Stabat enim in unctō disco, & incidētes atq; delabētes ex eo deridebat. Frōtem uinciebat chorda, quasi tēnia aut corona, & spiritu intra labia cōtento, & uenis capitis sanguine repletis, robore uenarū chordam tanquā papyrū disrumpebat: & dextrā manū eā partē, quæ ab humero est usq; ad cubitū, ad ipsum latus demittebat: eā uerō quæ est à cubito rectā ad digitos, extēdebat: pollice quidē erecto, reliqs ordine inter se iunctis. Ac minimū eius digitū nemo ulla ui incuruare deorsum potuit. Mortuus est hoc modo. *Intervitus Milonis.* Cum lignum aridū reperisset, cui inserti essent cunei: in id, uiribus fretus, manus inferuit, ut dirupturus. Sed cuneis elapsis, & manibus comprehēsis à ligno, lupis prædæ fuit: quæ fera in agro Crotoniensī admodum frequens est.

μιλτιάδης ἑ κίμωνος.) Miltiades Cimō-

nis F. è Chersoneso ueniens, duplici interitu euitato, dux est factus Atheniensī. Nā & Phœnices cū Imbrū usq; persecuti, comprehendere magnopere studuerant, ut ad regē adducerēt: & cū hos effugisset, domiq; se in tuto esse putaret, inimici eum aggressi, tyrannidis in Chersoneso usurpatæ reū egerūt. Quibus superatis, dux ab Atheniēsī populo est designatus. Iactabat enim * Tisiphernem dixisse: Omnino se (dum quicquā suarū rerum esset reliquū) Atheniensēs (si fidē illis habere posset) non priuaturum esse com meatu: & Phœnicum naues nō Peloponēsijs, sed Atheniensibus frumentū allaturas. Sic autē duntaxat fidem habiturum Atheniēsibus, si ipse Miltiades ad se profectus id promississet. His auditis, dux creatus est, summa rerū mandata.

MIMAS, mons Thraciæ.

MIMERMVS Ligyriada F. siue Colophonius, siue Smyrnæus, siue Astypalæus, elegiacus poeta, fuit Olympiade 37. Septē sapientibus antiquior. Quidā eū illis æqualē fuisse tradūt. Vocabat Ligyostades, ab arguto & suauī cantu. Scripsit libros huius generis cōplures.

μίνθιος.) Caprarij, cū capræ rigore laborāt, earū stercore naribus earū inuētis sternutamērum elicientes, pecus sanāt.

MINVCIANVS, Nicagoræ sophistæ filius, sophistes Atheniensis, sub Galeno fuit. Scripsit artem rhetoricam, & progymnasmata, & orationes uarias.

MINOA, urbs Siciliae, prius Heraclæa dicta.

MINOS mari potiebatur, & quouis nauigabat, & multis hospitia denunciebat. In Asiam uerō profectus, auditaq; in Phrygia fama Trojs, Troiæ regis & filiorum eius, urbē Dardanum est ingressus, in qua Tros degebat. Erant autem ei tres filij: illus, Assaracus, Ganymedes, qui ob formā maximē celebrabatur. Trojs igitur utens hospitio Minos, strenas & dabat & accipiebat: eiusq; filios uocari iubebat, ut eos uideret, donisq; afficeret. Qui cum in uenatu eos esse dixisset: hic se quoque unā uenari uelle ait. Sed prius quendam è famulis eō mittit, ubi pueri uenabantur, ad Granicū fluuium: in eumq; nauibus perductis, paulo post ipse pueros conuenit: & Ganymedis amore primo aspectu captus, Cretesibus puerū abripere iussis, eo in nauem imposito soluit. Locus is, à raptu, Harpagia dictus est. Puer autem in Cretam perdu-

illo dolens, g
 in templo co
 oblatudine dici
 nomen urb
 Sophocles
 qu
 Omnes (co
 Phrygiæ flu
 Theo
 Qui adu
 hi rē co
 Mercenar
 accipit ol
 Athen
 Aristopha
 militu
 Aelianus: I
 esse dicebat,
 Olor popu
 familia
 coronis, &
 Dies illu
 Is q̄ uitā
 Solē
 uita à reb. g
 res habeat
 in media rep
 uersat ui
 confirmat, c
 experiundo ro
 humana uita a
 delitescit,
 corrigi
 Quo me la
 fallat.
 TENAE, Le
 impera
 Armeniū,
 uexat
 erūnis,
 som
 famis & i
 fonebat: eo

ctus, casu illo dolens, gladio se traiecit: quē Minos in templo cōdidit, unde Iouis uti cōsuetudine dicit Ganymedes.

MINYA, nomen urbis: unde Minyæ, Argonautæ.

μινυρετι.) Sophocles: Vbi potissimum arguta frequenter quiritatur lusciniæ, uindi in saltu.

μυζιονίδης.) πᾶσαι τε μίξεις πρέζονοι μακρῶν πόθων. Omnes (coitus) congressus longa desideria conciliant.

MIRVS, Phrygiæ fluuius.

MISCOLAVS, Theodamātis delicia.

μισαρνείν.) Qui aduersarijs mercede seruire nō recusabāt, arcana ad p̄dēdos suos effutientes: hi rē certō haud norāt.

μισαρχίδης.) Mercenarius magistratus, qui mercedē accipit ob administratiōnem, ut solebant Athenis.

μισοφοροῦ.) Aristophanes: Quantas o-
pes de stipendijs militum suffuratus es?

μισθωμα.) Aelianus: Illa repudiās, meretricium esse dicebat, ignoto uiro sui facere copiam.

μισθάμε.) Ofor populi, monarchiæ amator, Brasidæ familiaris, ferens aureas fimbrias in coronis, & barbam intonsam alens:

μισλάμαχος ἡμέρα.) Dies pacata, q̄ Lamachus dux bellicosissimus esset.

Aristophanes: Dies illuxit inuisa & inimica Lamacho.

μισπράγμων.) Is q̄ uitā tranquillā & quietam est amplexus. Solēt homines uirtutē tribuere uitæ à reb. gerēdis abhorrētis: cū nō ita se res habeat, meo quidē iudicio. Nā q̄ in media republica, p̄ ciuilia & dicta & facta uersat̄ uirtus, cūm animū exercet & confirmat, eiusq̄; sanitas & integritas experiundo roboratur: tū quicquid in humana uita adulterinū & commenticium delitescit, id omne coarguitur, facillimeq̄; corrigitur.

μίτθ.) ὡς με πόνων ῥύσαιο παναγεύπνοιο μελίμνης. (ἀκρον) ἄδε μίτθασαμένη Φθόγγον φρατοπλαίων: Quò me laboribus liberes per-
nigilis sollicitudinis, Canito composito sono qui amorem fallat.

MITYLENÆ, Lesbos insula: unde Mitylenæus.

MICHAEL imperator Romanorum, post Leonē Armeniū, nō nihil remissa superioris tēporis uexatione, tātisper dū ij qui in carcere, ærūnis, exilio erāt, libertatē & relaxationē somniarēt: clām sui antecessoris, infamis & impij, Deo inuisam sententiā fouebat: eodemq̄; reti atrocis

sectæ, ueluti piscis irretitus, putidis & impijs dogmatib. p̄ summā uacordiā & amentia est immortalis. Supra modū enim & p̄fanus & illiteratus fuit, cū inscitiā paternæ uacordiæ & insolētiæ, iusti patrimonij loco, hæreditario iure accepisset.

Michael, Syngelus Hierosolymorum, scripsit encomium magni Dionysij.

μνά.) 100 drachmæ unā minā cōficiūt. μναῖος.) Balearium insularum funditores libralia saxa conijciebant.

MNASEAS Berytijs scripsit artē dicendi, & de Atticis uerbis.

MNEVIS, deus Aegyptius.

μνήμη.) In animō, expectatæ rei spes est: præsentis, sensus: absentis, memoria. (ἐδὲν ἔξει ἡ ψυχὴ ὅπερ ἐκ συμπλοκῆς τῆ σώματος αὐτῆ προσεγγύετο.) Nihil habebit anima, quæ ex complexione corporis ei accesserūt, sicut cogitare. Itaq; nihil meminit. Hic em̄ fluxa est ei⁹ cognitio, egetq̄; memoria ad cognita retinenda. Tū autē nō habet prius & posterio⁹ cognitio, nisi quatenus theoremata p̄ferunt: sed semper cōsistit, & in eo qd̄ nūc est, cernit: & post corpus, q̄ppe stabili cognitiōe prædita, & ipsas res amplectēs, memoria nō indiget. Memoria enim est antē cognitio

Memoria.
Recordatio
& ex contrarijs, & ex similibus

retētio. Item: Memoria est habitus, retinēs opinionem. Aristoteles in libello de Memoria, de somno & somniorū diuinatione, locos quosdā posuit, quibus & ex contrarijs & ex similibus & ex alijs quibusdam recordemur. Loci enim hi causæ nobis sunt recordādi. Exempli gratia: Per contrarium statim in contrariū progredientes, recordamur: ut à dulci in amarum, ab albo in nigrum, à frigore ad æstum. Tres autem docilitatis sunt partes: solertia, memoria, acumen. Memoria, conseruatio est eorum quæ didiceris (εὐμάθεια, ἀγχίνοια, ὀξύτης, μνήμη.)

μνησικακείν.) Polybius: Romani ueterū offensarū memoriā nullā præ se ferebāt.

MNESIMACHVS poeta mediæ comædiæ. Ex fabulis eius sunt, Hippotrophus, Busiris, Philippus: ut Athenæus ait in Dipnosophistis.

μνηστῆρας.) Iis qui cōsulatum ambiebant neglectis, hominē rei militaris peritissimum, & multis fortibus atq; illustribus factis insignem, consulem faciunt.

Consul.

μνήσις.) Age mei quoq; memento: uirum enim decet Meminisse, si quid iucundi perceperit. Qui uerò beneficia obliuioni tradit, Is uir generosus esse nequit. Itē: Mater filiū pugne defertorē post interitum sociorū inter-

inter-

interfecit, partus memoria repudiata.

μογήσας.) Duobus urgeor malis. nam & insomnia cōsumor, & metu cōfior.

MOLOCH, idolum Moabitarum.

Tribunus plebis. **MOLPAGORAS**, uir apud Ceios & eloquens & prudēs, sed ingenio auaro: qui pōpulo assentando, & homines locupletes turbæ dedēdo, & quosdā prorsus è medio tollendo, quosdam in exiliū agēdo, opibus eorum plebi distributis: hac ratione celeriter regiam autoritatē est adeptus.

μολπή.) Cantum & saltationē **Homerus** corollaria conuiuij appellat.

μόλπις.) Decē uiri Piræo præfuerunt, quorum unus **Molpis** fuit.

μοναρχία.) **Polybius**: Principum salus posita est in beneuolentia & uiribus peregrini militis.

Μοναχο. **Monachus**, *Μοναχός.*) **Dionysius**: Sacrum monachorum institutum, ordo altior est ijs omnibus q̄ inchoantur, omnibus purgatus modis, totis uiribus & perfecta suarū actionum castitate: eiq; fas est cōtemplari omnne sacrificiū, in contemplatione intelligenti & communione cōstituta, & hierarcharum initiatorijs facultatibus tradito, & diuinis eorum illuminationibus & hierarchicis traditionibus erudito (*χ. f. κ. π. α. ς.*) secundum conspecta quæ in eo sunt sanctorum initiorum sacrificia, quæ à sacra ipsorum scientia, proportione in perfectissimam ducantur perfectionem. Vnde diuini proceres nostri, cognomēta eis sacra indiderūt: ac alij eos *θεοπροπύλας*, cultores: alij *μοναχός*, solitarios appellāunt, à Dei puro ministerio, & cultu, & impartili & unica uita, tanquam ueniente eos in rerū diuisibilium sacris implicationibus in deiformem monadem & Dei amātem perfectionem. Quapropter initiatoriam eum ordinem sacra legislatio gratiam uocauit: & quodā eos dignata est consecratorio cognomēto, non sacerdotali. Illud enim perseueranter fit in sacerdotalibus ordinibus, sed sacerdotaliter à sanctis sacerdotibus hierarchica reliurgia secundariē consecrata. Eo in loco phrontisterium fuit, hominum philosophicam uitam agētium. hi *Μοναχοί* Monachi nominantur: quorum occupatio est, ut ante obitum migrent è corporibus & uiuentes sint mortui, & sobrio quodam furore transeant ad præstatio-
Veri monachi. ra: id est, ad res diuinas.

μονήρης βίβλος.) Solitariam uitā amplexi, degant ut solitariam: cui sacerdotium

obtigit, sanctè fungat̄ sacerdotio: quisq; ea tractet, in quibus est exercitatus.

μονήται.) **Luno** à Romanis hac de causa **Moneta** dicitur. Cū bello Tarentino cum **Pyrro**, pecunia egerēt, uotum **Lunoni** fecerunt. Ea uerò illis respondit: Si armis intenti fuerint cum iusticia, pecuniam eos non defesturā. Voti itaq; com-
600 potes facti Romani, coluerūt **Lunonem** **Monetā**, hoc est consultricē: & ut nummi in eius fano cuderentur, decreuerūt.

MONETARI sub **Aureliano**, adulterarunt monetam: suoq; præfecto **Felicissimo** interfecto, intestinum bellū concitarunt, quos **Aurelianus** uix subactos, exquisita suppliciorū atrocitate cōfecit.

μονοκέρω.) **Monoceros**, animal est, q̄ unum à natura cornu accepit. Sic & pietatis alumni unā adorāt Deitatē. **Dauid** Erigetur, ut monocerotis, cornu meum.

μονόκερπις ἐρμής.) **Mercurius** unicepidus. Aiūt, **Mercuriū**, **Perseo** ad occidendam **Gorgonen** abeunti, alterum suum calceum dedisse, altero tantum retento.

μόνον κη εὖ.) **Solum** & unum differunt. **Monas** est in intellectibus, unum uerò in sensibus numeris: ac monas quidē paritate & mensura capitur, dyas excessu & defectu.

μόνοτρόποι.) **Vniusmodi**: id est, boni, cœlites, qui unum sibi scopum proponunt, quiq; soli uirtuti student, & nō aliās alia suscipiunt.

μονωδία.) **Omnia** ferè in **Tragœdia** seneca cantica, lamentationes sunt.

μονωδία.) **Monodia** est lamentatio, quæ neq; personarum fictionem, neq; morū expressionem habet. Et, quod maius est, alij eos qui sapientia exciderunt, lamentantur: tu uerò ut nefarios, & planè illius rudes, eos deplorasti.

MOXVS **Lydus**, multis rebus gestis, **Melesq;** tyrannide euerfa, **Lydos** hortatus est, ut decimas dijs redderēt, quem admodum ipse uouisset. Paruerunt illi: & possessionibus numeratis, decimas ex omnibus delegerunt, & immolarunt. Ex hoc, maximo discrimine **Lydiam** urgente, multas expeditiones suscepisse dicitur, maximāq; apud **Lydos** fuisse gloriā, propter iusticiam & fortitudinem. Post hæc **Crambe** capta & uastata, homines in uicina palude submersit.

μορία.) **Moriæ** fuerūt oliuæ sacre **Mi-neruæ**: quarū oleum, præmium erat eorum qui **Panathenæa**, id est **Quinquatria** uicissent. **Moris** fuit, ut qui in palæstra se

exercebant, uncti in Sole currebant.

μορμολύκεια.) Simulatio erat illa aduersatio, larua aspectus, & animi percussio.

ἀσκήω μορμολύκεις.) Vtre (terrere, *μορμολύκη*) terres. De ijs qui uana timēt. Inanis enim est uter. Horrorem eis incusserunt: multitudinem quæ sustineri haud possit, in eos inuadere.

μορμυρηπός.) Sol obscurus in somnis conspectus, malum omnibus significat.

μορῶν.) Xenophon in Laconum republica: Singulae ciuium classes unum habent (*μόναρχον*) dictatorem, Lochagos quatuor, Pentecostyas octo, Enomotarchas sedecim.

μόρσιμον.) ἀμφὶ δ' Ἐριννός
Φοίνι ὅκ σωματῶν μόρσιμον ἦκεν ὄπα.
Iuxta Erinnyes Cruenta ex ore fatalem emisit uocem.

μόρυχος εὐηθέσερος.) Morycho stupidior. De ijs qui inepte aliquid faciunt.

μορφὴ καὶ εἶδος.) Forma est animatorum, species inanimorum.

μορφῶς.) Morphus aquilæ genus, quod solum non uenatur, sed cadaueribus alitur.

μορβῶν.) Ita permanentes, clamalebant bellum.

MOSCHVS, Syracusanus grammaticus, Aristarchi familiaris, alter à Theocrito poeta Bucolicus.

μόσχος ἄδων βοιωτῶν.) Moschus cantas Bœotiam cantilenam. Moschus hic malus citharædus fuit, qui uno spiritu multum cantabat.

μόσχος λιβαῖος.) Vitulus Libani, quem in Choreb pro deo exererunt, quemque Moses contriuit atque comminuit.

μουνυχίων.) Munychion (decimus) secundus mensis apud Athenienses, quo Diana Munychiæ sacrificabant.

MVNYCHIA.) Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte. Locus est Atticæ maritimus, Hellanico 2. rerum Atticarum autore, à Munycho rege, Panteucelis filio sic dictus.

μῦσα.) Musa, id est cognitio, ab inquisitione & inuestigatione dicta, quæ omnium eruditionis causa est, meritoque sic appellata à ueteribus. Sunt Musæ 9. Clio, Erato, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpsichore, Polymnia, Urania, Calliope. Plures autem Musas à Theologis perhiberi tradunt, quod magna uarietas sit disciplinarum, & eruditionis, & ad omnem usum accommodata.

μῦσα τραγική.) Quæ ageretur, uel Tragica Musa recusaret dicere, neque enim

hæc fieri uult, & dici uetuit.

μῦσαι καλαί.) O pulchræ Musæ & Apollo, quibus ego sacrifico. Musæ, ala Sirenum coronabantur.

MVSAEVS Eleusinius, Atheniensis, Antiphemii filius, Ecphanti nepos, Cercyonis pronepos, quem debellauit Thefeus, & Helenæ uxoris eius: Orphei discipulus, ac potius illo antiquior: uersus heroicis scriptor, floruit sub altero Cecrope. Scripsit præcepta ad Eumolpum filium uersibus 4000, & alia plurima.

Musæus Thebanus, Thamyrae filius, Philammonis nepos, poeta lyricus, fuit diu ante bellum Troianum. Scripsit carmina & cantica.

Musæus Ephesius, uersificator & (*τῶν εἰς τὰς περγαμῶνας καὶ αὐτὴς κύκλος*) ipse ex Pergamenis circulis. Scripsit Perseidos lib. 10, & de Eumene & Attalo.

Musæum apud Græcos philosophum, alij Thracem, alij Eleusiniū indigenam fuisse tradunt. Apud Lyfiam, quidam ex feruis alterum Musæum, Hesiodum appellat alterum.

μυσόμαντις.) Poetæ & uates sunt iactabundi.

μυσσργοί.) Cum rex potare desinebat, etiam cantilenæ desinebant: cum infundere iubebat, rursus incipiebant canere & psallere.

μυσσθλήαι.) Lyfistratus: Ego mulier quidem sum, sed Musa inest mihi: neque malo prædita sum ingenio: auditisque patrum & maiorum natu sermonibus, non malè sum instituta.

MVSONIUS, Capitonis filius, Tyrrenus Volfiniensis, Dialecticus & Stoicus philosophus, sub Nerone: Apollonij Tyanæi & multorum aliorum discipulus. Ad quem & epistolæ feruntur Apollonij, & illius ad Apollonium. Hic ob confidentiam & arguendi studiū, & immodicam libertatem, à Nerone occisus est. Feruntur eius orationes & epistolæ diuersæ philosophicæ. De hoc Musonio sic dicit Parabates in epistola: Contumeliam, quam princeps Græciæ nobis fecit, ea tulisti animi altitudine, ut nihil eorum tibi accidisse putares. Velle autem illi urbi studere, & opem ferre, in qua Scholas habuisti: animi philosophici est argumentum. Itaque prius illud mihi conuenire Socrati uideatur: alterum hoc, Musonio. Nam ille quidem fas esse negabat, uirum bonum ab ullo improbo lædi. Musonius uerò mœnia curabat, (*ἐπεμέλετο βαρῶν* curabat o-

nera)

C nera)

Præcepta
uitæ degen-
dæ.

Docta mu-
lier.

Occisus à
Nerone.

Iulianus im-
perator.

nera) cum exulare à Nerone iuberetur.

Musonij nigri

Musonius sub Iouiano fuit imperato-
re: tãra altitudine, & ingenij actiosa pro-
funditate, ut optima quæq; cū eo colla-
ta, exigua uideretur: ob q̄ iure meritoq;
laudatus, & maritimã Asiã orã peragra-
uit, & procõsul eius aduentũ est admira-
tus. Itaq; omnia loca obiens, intra pau-
cos dies mare Asianis tributis impleuit:
neq; fuit quisquã, q̄ ea in re de ulla iniu-
ria quereretur. nã iocus & ludus erant om-
nibus, ea q̄ pendebarur. Eunapius em̄
Phrygius orator rei gerendæ præerat.

Tributorũ
exactio.

Eunapius.

Legum ob-
seruantia.

Orbus pa-
ter.

μοχθηρία.) Lycurgus cõtra Lycophro-
nẽ: Nefas est leges scriptas, per quas Re-
publica conseruatur, uiolare: & impro-
borum institutorũ (επιτηδω) lego) auto-
rem & legislatorem impunẽ dimittere.

μοχθηρος.) Antiphon oratorum uetu-
tissimus: Ego (inquit) occisi filij pater
ærumnosus, quem mortuum esse dece-
bat, uiuo, ridiculus inimicis.

μοκία.) Mocia & Moesia cisterna, quã
Anastasius Imperator condidit.

M O L Y, herba ueneficijs resistens, ru-
ta agrestis.

μῶμος.) In uirtute ita exercitatus, ut
nec ipse Mõmus eũ reprehenderet, nec
inuidia odisset. Tanta erat uiri mansue-
tudo, tanta iusticia.

μῶν ὑπερόπης βοηθῶς;) Num serò adsum
ad opem ferendam?

μῶνυχὰ ζῶα.) Animalia solidis ungu-
lis, equus, asinus, mulus, & si quod aliud
est, quod non natet, & cristis (λοφύροις)
clausum sit.

Felix teme-
ritas.

μωχ.) Sermo quidam maiorũ fertur:
Nos etsi stulti & temeraria consilia caperim-
omnia tamen nobis bene cessura esse. (mus,
μωχά μοι δοκῆς φρονεῖν.) Videris mihi stul-
tẽ sentire.

Christiana
stulticia.

μωχία λέγει ζῆλον.) Stulticia ppter Chri-
stum. Cũ nostras cogitationes opportu-
nẽ cõtrahimus, cū inanẽ & uacuã p̄fanã
doctrinã mentẽ habemus: ut, cū doctri-
na Christi recipiẽda est, eam ociosam, &
conuersam ad diuina oracula suscipien-
da, exhibeamus.

μωροκακοήτης.) Dicitur homo improb. &
instabilis, ὁ κακῶργος καὶ ἐπαράγωγος, q̄
facilẽ à sentẽtia deducit, atq; decipitur.

Iurifurans
dielufio.

ὦ μῶροι.) ὦ fatui, num ignoratis sapien-
tissimum Tragicum dixisse:

Iuravi lingua, mentem iniuram gero?

μωρότερος μορχος.) Morycho stultior.
Polemon ait, apud Siculos hoc sic effer-
ri: Stultior es Morycho, q̄ domo relicta

604
pro foribus sedet. Morychũ autẽ Bac-
chum ab eis dici, quòd fecibus, ficibus
& musto cõtaminetur. Ea q; de causa stul-
tum iudicari, quòd eius statua extra adẽ
in uestibulo sit collocata. Vsurpatur de
ijs, qui stulti aliquid admittunt.

μωρὸς.) Stultos dicit mundi sapietes.
Stulti & uacordes, & hiantes, Mamma-
cuti, Melitides, Bupalion, Corcebus.

μῶυ.) Moy, aqua apud Aegyptios, un-
de Moyses nomẽ habet, propheta & le-
gislator. Anno huius octogesimo egressi
sunt filij Israelis ex Aegypto, in qua in-
quilini fuerãt annos 215. Quomodo igitur
dicit Abrahamo Deus: Semen tuum
inquilinũ erit annos 400? Sed apertum
est, ab ascẽsu Abrahami (ἐκ χαρρῶν lego)
ẽ Charran, populi inquilinatum esse nu-
merandum. Is enim nõ in Aegypto tan-
tũ fuit, sed & in terra Chanaan. Moses
enim dicit, inquilinatum filiorũ Israelis
in terra Chanaan & Aegypto fuisse an-
norũ 430. Ac Abraami ab ascẽsu ẽ Char-
ran usq; ad Isaac natiuitatẽ, anni sunt 25,
ab Isaac usq; ad Iacobũ, anni 60. à Iaco-
bo usq; ad Leui, 87. à Leui usq; ad Caath,
45. A' Caath usque ad (ἀμὲρμ lego, pro
ἀβέρμ.) Amram, 63. (ab Amram ad Mo-
sen 70, uidetur addendũ.) A' Mose usq;
ad exitum, 80. Et sic egressus est Israel ex

Aegypto. Mose nato, parentes eius, mo-
tu Aegyptiorum, stoream papyraceam,
cistã similem, ea magnitudine, ut infans
cõmodẽ in ea iacẽre posset, confecerũt,
eamq; bitumine illitam in flumen abie-
cerunt. Thermutis autẽ filia regis cũ su-
stulit. Trimus cũ esset, Deus mirabilẽ ei
staturã proceritatẽ dedit. Ieiunauit Mo-
ses dies 80: quadragenos priores, & to-
tidem post cõfractas tabulas in gemma
saphiro digito Dei scriptas. Nemo ita
stupidus fuit, quin Mose conspecto, pul-
chritudine formæ eius percelleretur.

μωρεα.) Iosephus: Maxima fuit pars bel-
li, captus Iosephus.

μοιχάστρια.) Mœchagria dicebatur mul-
ta in adultẽrio deprehensã.

μοιχεία, καὶ φαρμακία.) Adulterium &
ueneficiũ sunt idem. utrunq; enim clam
fit. Dicuntur etiam insidia: neq; adulte-
ra neq; uenefica maritum amat.

μοιχος.) Aduersus adulteros carnifi-
ces armant leges: & hortulani raphanos
plantant, quibus statim conuictus pu-
niatur.

μύια.) Myia, id est musca Thespiaca, ly-
rica, carmina ad lyram accommodans.

ΜΥΙΑ.

ΜΥΙΑ.

ΜΥΙΑ.

ΜΥΙΑ.

ΜΥΙΑ.

ΜΥΙΑ.

ΜΥΙΑ.

ΜΥΙΑ.

ΜΥΙΑ.

ΜΥΙΑ, Spartana poetria, hymnos in Apollinem & Dianam scripsit.

Myia, Pythagoræ magni & Theanus filia, Samia.

μύιας δάκρυον.) Myiæ seu Muscæ lachryma: ob Thebanorum facinus in Dodonæum oraculum admissum. Vnde & illud dictum est: παρὰ βοιωτοῖς μαντιόσαιο, Apud Bœotios uaticinare. Nam & hi sacrificulam uiolarunt, in Dodonæum lebetem coniectam, cum unius ex legatis amore capta fuisset.

μύιατε.) Quid conuiuetis atque innuitis? Cur mutatus est color? Quid lachrymatis?

μύια.) Solem ignitū lapidem, Peloponneso maiore, aliquādo dixit esse: Et ob hoc interficiendus fuit Anaxagoras.

μύιας.) Demosthenes ueneno, qd̄ sub pala sigilli habebat, exucto perijt.

μύια.) Initiati putabantur in piorum cœtū recipi. Aristophanes: Initiari me prius oportet, quàm moriar. Mystera dicta sunt, quòd claudendi sunt sensus, & ultra corporis phantasias euectis diuinæ illustrationes sunt admittendæ.

μύια.) Fabula, est oratio falsa, ueritatem sub imagine repræsentans. μύια nō pueris, sed uiris factus est: nec ad delectationem tantum refertur, sed & præceptū aliquod continet. Per ambages enim aliquid monere & docere uult, ut fecit Hesiodus.

μύια.) Ne quando lucerna fungum feras, ne ue imbrem excites.

μύια γείτων.) Myconius uicinus. Prouerbiū, in homines sordidos, & qui inuocati se in conuiuia ingerunt.

μύια πάντα ἀκούει.) Molaris audit omnia. In eos qui surditatem simulant, & audiunt omnia.

μύια.) Myxus: Prouerbij loco usurpatur de iactabundis & gloriosis. Myxus enim fuit Dianæ sacerdos, homo factus & iactabundus.

μύια γέρων.) Murium susceptor senex: id est, nullius precij.

ΜΥΡΑ, locus quidam Lyciæ prouinciæ: unde Myrenses.

μύια μφορον.) Aristophanes: Vnde accipiam uerbum decies mille amphorarum, quo te alloquar? Domi enim non suppetit.

μύια.) Eunapius: Grauis ille & sinuosus serpens, quasi Medea insufurrante, depressio animo, & ueterno oppressus, se deditit.

μύρια.) Myrto coronabantur magistratus. Hinc ambitiosi myrtum appetere dicebantur. Accepta myrto aliquid Aeschyli mihi recita. Nam in conuiujs pueri, ramum lauri aut myrti gestantes canebant.

μύρια ἐν μεγάλη πόλει.) Decies mille Megalopolitani, concilium est commune omnium Arcadū: cuius Demosthenes in oratione contra Aeschinē, & sæpè historici meminerunt.

ΜΥΡΛΕΑ, urbs Bithyniæ, quæ nunc Apamea dicitur.

μύρια ἀραπίες, ἢ τὴ διαμινυμένη;) Formicarum semitas, aut quid gannit? De Agathone poeta, qui tenuia & intorta carmina cantillabat.

ΜΥΡΟΚΛΕΣ, genere Salaminius, ex ijs qui (ὄχι ἀπο. f. & καλῶς, non bene) rem publicam Athenis gesserunt.

μύρια ἐπὶ κεφαλῆς.) Unguentū in capite. Pontificiū oleū ē suauibus odoribus erat cōpositū: nec per sese ita fragrabat, sed mistio & tēperatio omniū maximā odoris suauitatē efficiebat. Huic fraternam concordiam meritò cōparauit. Nam plurium rectè factorum collatio, perfectæ uirtutis fragrantiam efficit.

ΜΥΡΟ, Byzantia poetria, uersus heroicos, elegiacos, & carmina μέλη scripsit, Homeri tragici filia: uxor Andromachi, cognomento Philologi.

Myro, Rhodia philosopha, scripsit Chrias reginarum, & fabulas.

μύρια.) Myrtes. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte, singularum urbium proditores recensens, Argiuos nominat Myrten, Teledamum, Mnaseam. Theopompus uerò, Paseam & (Amyrtæum) Amyrtoum Argiuos, Macedonū studiosos. Videndum igitur, an sit librarij erratum.

ΜΥΡΤΙΛΥΣ, Atheniensis comicus, filius Lyfidis, frater comici Hermippi. Fabulæ eius sunt, Tetanopanes, Amores.

ΜΥΡΤΟΝΙΥΜ, ut Demosthenes ait in oratione pro Ctesiphonte, castellum fuit in Thracia. Alij Myrtanam.

μύρια.) Mus, nomen pugilis. μύρια ἀρτίπιδος γρόμνος: Mus modò picem gustas. De ijs qui prius audaces & impudētes, subito formidolosi conspiciuntur.

μύρια δ' αὐτὰ φανείς, ἐνδολος ἐν τρώπαις πείλας. Mus cōspectus dolosos mores arguit.

μύρια.) Scortorū cognomenta sunt: Mysachne, id est fœda pruína, operaria, publica, crassa: Borboropis, id est cœni

Arcadum
concilium

Concordiæ
suauitas

Explicatio
Somnij.
Meretriciæ
elogia.

facie: Anafyrtopolis, à retegenda urbe sua: Pandosia, id est caupona: Leophoros, nia publica: Manio cep⁹, insaniam horrus: illipus, pedes implicans.

μουσι κανθαρης.) Muribus cantharis. De nullius precij rebus.

μουσιων θρακιων.) Partes Thraciae multae sunt, Mysiae finitima:

Pluvia serena caelo. Crotonis conditor. Myscelo datum est oraculum, ubi sereno caelo à pluvia deprehendetur, ibi ut urbem conderet. Is uero cum id non posse fieri putaret, atque in Italiam profectus, de condenda urbe sollicitus, ambigeret: accidit ut concubina illi assidens, lachrymaret. Quae lachryma cum sereno caelo cecidissent, oraculi hunc sensum esse ratus, urbem ibi condidit.

μυς λευκος.) Mus albus. Vsurpatur de libidinosis, nam domestici mures, albi praesertim, sunt admodum salaces.

μυσων λεία.) Mysorum praeda. Proverbium est ortum à finitimis & latronibus, qui Telepho absente, Mysiam incurserunt, & praedati sunt. Vsurpatur de ijs, qui miserè spoliantur.

μυς πισης γλεπη.) Mus picem gustat. De ijs qui defessi recedunt.

ουσα μυς εν πιση.) Quae Mus Pisae (in picce.) De Mure Tarentino pugile, qui male acceptus Olympia discessit.

Mysteria tacenda. Initia dicta sunt mysteria, eò quod auditores os claudunt, neque cuiquam illa enunciant.

μυτητων.) Myrtorum, est intritum quoddam è caseo, alijs & ouo confectum.

μυχιζεις.) Simis naribus, hiatisque; rictu nos derides. Quid si risum rideas Sardonius?

INITIVM LITERAE N.

NABA.) Naua, uidetur in multis non differre à Graeca lingua Romana. (Romanam linguam appellat corruptam istam, quae est Italica nunc.)

Ναβαται.) Nabatai, gens Arabica.

ναβις.) Nabis. Lacedaemoniorum tyrannus.

Nabot non intelligit, rogando cogere, qui roget potentior. Plato: αι τυραννικων δευσεαι μυμυμενου θηγαυαυ.

Ναβυθα.) Nabutha. Hic fuit sub Achaabo, ex Izaro urbe, uicinus illius. Quae cum rex Achaabus oraret, ut sibi quantum uideret agrum suo uicinum, ut illis coniunctis unam faceret possessionem: quod si pecuniam nollet, permittum ei esse, ut ex iuis agris eligat quemcumque; uelit: cumque; ille id se facturum negaret, ac patrimonio suo frui se uelle diceret: rex dolens, tamquam iniuria affectus, quod alijs potiri non potuisset, neque; balneis neque; cibo usus est. Cumque; Iezabel eum rogaret, quid tristis esset? Nabutha uerborum diam illi retulit: se appellasse eum lenibus

608 uerbis, & regia dignitate indignis: & ita contumelia affectum esse, quod ea quae uoluerat, non esset affectus. Illa hortatur, ne animum propterea despondeat: sed omiffa tristitia, more solito agat. nam cura sibi fore, ut Nabutha det poenas. Et statim literas ad principes Iudaeorum mittit, nomine Achaabi, ut indicent ieiunium: & conuocato populo praesidendum faciunt Nabutham, quissit illustri genere natus. Ipsa uero subornatis tribus hominibus, audacibus, qui testarentur, eum Deo & regi maledixisse, effecit ut lapidaretur. Illo itaque; sic interfecto, cum gratis, tanquam haereditario iure, Achaabus uineam possideret: Deus indignatus, mittit Heliam prophetam ad Achaabum, qui illius facinus argueret. Is dixit Achaabo: Quia iniuste occidisti dominum uerum huius uineae, eo ipso in loco in quo Nabutha cadauer à canibus consumptum est, & tuus sanguis & uxoris tuae profundetur, & tota stirps tua peribit ob tantam impietatem. Achaabus uero respuit, & sacco induto, nudis pedibus ambulauit, cibo abstinens, & peccata sua confitens, quod Deum placaret. Deus autem ad prophetam dixit, se stirpis supplicium dilaturum esse, quando illum facinorosum poeniteat, ac de filio Achaabi sumpturum poenas.

Ναβυχοδονοσορ.) Nabuchodonosor rex Babylonis, cum condidisset Babylonem, urbem magnam, & cisternam, & supra eam hortum pensilem fecisset, omnibus stirpium generibus consitum, in eo uisit: & uxor eius quae hortum eum frequeraret, omnem regionem illam intuens, gaudebat se à nemine conspici. Nabuchodonosor autem illum perambulans, cum fastu & iactantia, An non haec, inquit, est Babylon illa magna, quam ego in domum regiam potentiam uirum mearum, ad honorem meum aedificauimus? Sed cum adhuc loqueretur, uox è caelo facta est: Dico tibi Nabuchodonosor, regnum tuum à te ablatum est, & ab hominibus expellam te, & apud feras habitatio tua erit, & gramine tanquam bouem te pascent: septemque; tempora transibunt super te, donec agnoscas, altissimum, Dominum esse regni hominum, & cui uoluerit daturum esse. eademque; hora sermo est completus super Nabuchodonosorem. nam ex hominum consortio eiectus est, herbamque; bouis instar comedit, & de rore caeli bibit, & corpus eius tinctum est, & pili eius tanquam leonis grades facti sunt, & ungues sicut auis. Post haec rursus ait idem de sua restituitioe: Illo tempore membra mea reuerfa